

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 1/2023

SERKKU
KURVAA KYLÄÄN
sivu 9

VAPAAEHTOISENA
VIA CRUCIKSESSA
sivu 6

Ripari
on yhä in
sivut 4–5

sivut 3 ja 8
Tutustu uusiin
työntekijöihin

sivut 8–9
Yhteisöruokailut
keräävät kiitosta

sivu 10
Yhteisvastuukeräys
auttaa nuoria

sivu 16
Jäänveistäjä
Kimmo Frosti

”Katso: minä luon uutta. Nyt se puhkeaa esiin – ettekö huomaa? Minä teen tien autiomaahan ja joet kuivuuden keskelle.”

Jes. 43: 19

Seurakunta-tervehdys[†]

8.2.2023, HELMIKUUN 56. vuosikerta

JULKAISIJA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Laura Hienonen

TOIMITUSSIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen,
Juha Eklund ja Marja Talikka

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 29.3.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi 6.3 mennessä.

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT[†]
KANNEN KUVA
Jari Berg

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

ILMOITUSMYynti:
KAAKON VIESTINTÄ OY /
MEDIAMYynti ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Katja Broms puh. 040 6694 253
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Riku Kontio puh. 040 6755 649
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Anuriikka Poutala puh. 040 7075 107
Maarit Vento puh. 040 5540 036
Jukka Vilhunen puh. 040 8679 056
Myyntijohtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Meikämillenniaalit kirkossa

Parin viime vuoden aikana kirkossa on puhuttu paljon millenniaaleista eli noin vuosien 1980–1995 välillä syntyneistä ihmisistä, joihin itsekin kuulun. On havahduttu siihen, että ikäluokkamme vieraantuu kirkosta. Esi-merkiksi vuonna 2000 lähes 90 prosenttia syntyneistä lapsista

”Haluamme yhä paremmin ottaa myös millenniaali-ikäiset seurakuntalaiset mukaan toiminnan ideointiin ja suunnitteluun.”

kastettiin. Vuonna 2020, yhä useampien millenniaalien tultua vanhemmiksi, vastaava luku oli hieman yli 60 prosenttia. Samalla on tärkeää huomata, että monet millenniaalit jäävät omasta tahdostaan tai tahtomattaan lapsettomiksi. Jos seurakuntien varhaiskasvatus vielä ta-

voittaakin hyvin lapsiperheitä, mitä on tarjolla nuorille ja keski-ikäistyville aikuisille? Millenniaaleista eli y-sukupolvesta puhutaan myös yhteiskunnassa, erityisesti työmaailmassa. Pidempään analogisessa maailmassa eläneen x-sukupolven ja diginatiivien z-sukupolven väliin jäävät millenniaalit ovat syntyneet ja kasvaneet jatkuvasti muuttuvassa maailmassa. Me odotamme muutos-

ta myös työltämme. Me etsimme merkityksellisyyttä, olemme karsimättömiä, tunnemme teknologian, pidämme itsestään selvänä tasa-arvoa, osallistamista ja globaalia näkökulmaa.

Kirkkohallituksen täysistunto hyväksyi Millenniaalien polut – reittejä aitoon ja läsnäolevaan kirkkoon -asiakirjan kokoukseen 24.1.2023.

Tavoitteena on ymmärtää y- ja z-sukupolvia seurakuntien jäseninä ja auttaa seurakuntia löytämään nuorille sukupolville merkityksellisiä tapoja elää kristittynä ja yhteydessä seurakuntaan. Tutkimusjulkaisu Millenniaalien kirkko – kulttuuri-

set muutokset ja kristillinen usko julkaisiin 1.2.2023.

Lappeenrannan seurakuntien millenniaalityö sai alkunsa syksyllä 2021 Mikkelin hiippakunnan Myö ja työ -päivien jälkimainingeissa. Osa millenniaali-ikäisistä työntekijöistä ideoi yhdessä toimintaa, jollaiseen halusivat itsekin osallistua. Syksyllä 2022 työryhmä toteutti 30 ja 40 vuotta täyttävien synttäri-

brunssit, Virsi- ja viini-illan, sinkkuillan ja Uskoako-tapahtuman. Myös adventinajan Hiljaisuuden joogaan kutsuttiin mukaan erityisesti millenniaaleja. Keväälle 2023 on suunniteltu Ystävänpäivän sinkkuiltaa, paastonajan Hiljaisuuden joogaa, Riparijat-kis-viikonloppua ja K-18 riparilauluiltaa.

Olen iloinnut millenniaalityöryhmän itseohjautuvuudesta ja sujuvasta työn jakautumisesta. Suren sitä, että ideointi on vielä toistaiseksi ollut työntekijäve-toista. Haluamme yhä paremmin ottaa myös millenniaali-ikäiset seurakuntalaiset mukaan toiminnan ideointiin ja suunnitteluun. Etsikäämme yhdessä elämän merkityksellisyyttä. Olkaamme se muutos, jonka haluamme kirkossa nähdä.

LAURA HIENONEN
päätoimittaja
Lappeenrannan seurakunnan kappalainen

LUOTTAMUSHENKILÖLTÄ

PITKÄN POHDINNAN TULOS

MINULTA ON KYSYTTY, miksi lähdin mukaan luottamushenkilöksi, vaikka olen ollut yli 15 vuotta seurakunnan nuorisotyönohjaajana, ”etkö saanut jo tarpeeksi näistä kuviosta?”

Päätös mukaan lähdöstä ei ollut mitenkään helppo ja asiaa piti pohtia pitkään. Olen halunnut aina vaikuttaa ja tehdä työtä kristillisen kasvatuksen ja tasa-arvoisen kirkon puolesta. Pitkään tein sitä työntekijän roolista käsin. Työntekijänä useasti koin olevani aika kaukana päätöksenteosta ja välillä koin, että työmme tulokset ja sen vaikuttavuus ei välity päättäjille asti. Tämän kaltaiset haasteet ovat varmasti monen muunkin kuin vain kirkon kirkon puolesta.

Neljä vuotta sitten siirryin nuorisotyönohjaajan roolista kouluttajaksi täy-

dennyskouluttamaan kirkon kasvatukseen työntekijöitä ja kehittämään kristillistä kasvatusta valtakunnallisella tasolla. Tämä avasi myös mahdollisuuden minulle asettua ehdolle seurakuntavaaleissa.

Vaalien aikana oli paljon keskustelua siitä, onko hyvä, että seurakunnan työntekijät ovat ehdokkaina ja luottamushenkilöinä naapurikaupungissa. Aiheuttaako ehdolle asettautuminen eturistiriitaa tai muita ongelmia päivätyön ja luottamustehtävän välillä? Tämä oli yksi pohdinnan aihe myös itselläni.

On tärkeää luottamushenkilönä miettiä syyt, miksi lähtee mukaan. Olenko ajamassa omia ajatuksiani, miten työtä pitäisi seurakunnissa tehdä vai haluanko oikeasti olla päättämässä yhdessä asioista, jotta seurakunta ja kirkko jatkaa elämistään vahvana ja avoimena.

Päädyin pohdintoissani siihen, että haluan myös kysyä ajatuksia vanhoilta kollegoiltani siitä, miten he kokevat

ajatuksen, että olisi luottamushenkilönä Lappeenrannassa. Nämä avoimet keskustelut vahvistivat haluni lähteä mukaan luottamushenkilöksi.

Vaikka en tee enää nuorisotyönohjaajan työtä uskon, että minun ammatitaitoni vie monia asioita eteenpäin myös luottamushenkilönä. Toivon, että kauteni aikana myös työntekijät, luottamushenkilöt sekä nuoret vaikuttajat kohtaavat useammin ja pohtivat yhdessä, miten he voivat vaikuttaa siihen, että Lappeenrannan seurakuntayhtymän seurakunnista tulee yhteisö, johon kuka tahansa on aidosti tervetullut.

ANNA KÄRRI
kouluttaja,
Lappeenrannan seurakunnan luottamushenkilö
STEP-koulutus

Jukka Kosonen
valokuvaa Canon
EOS 5D Mark 3
-järjestelmä-kamerallaan.

UUSI KASVO

Viestintä sai vahvistusta

Jukka Kososen pesti Lappeenrannan seurakuntayhtymän viestintäassistenttina vakinaistettiin vuoden alussa.

Savonlinnasta kotoisin oleva **Jukka Kosonen**, 55, aloitti seurakuntayhtymän viestinnässä viime maaliskuussa Saranen Consulting Oy:n rekrytoivan koulutusohjelman kautta. Hän jatkoi syyskuussa määräaikaisena työntekijänä, kunnes hänet vakinaistettiin tammikuun alussa. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun mies on kirkon töissä.

— Aloitin työelämäni olemalla monta kesää kesätöissä hautausmaalla Savonlinnassa.

Kosonen opiskeli merkonomiksi Savonlinnan kauppapöytätyössä ja aloitti työt Postilla vuonna 1988. Savonlinnassa alkanut ura Postilla jatkui Lappeenran-

nassa, jonne hän muutti -96. Postilla hän hoiti tehtäviä laidasta laitaan postin laittelusta ja jakamisesta asiakaspalvelutehtäviin ja lopulta erilaisiin projektitöihin.

— Kun Postilla otettiin käyttöön uusia IT-järjestelmiä, suunnittelin käyttöliittymiä ja toimin testaus-, projekti- ja sovelluspäällikön rooleissa, vastaten Postin silloisen verkkokaupan ylläpidosta ja kehityksestä.

Kun IT-kehityspankki ulkoistettiin kansainväliselle konsulttifirmalle Accenturelle vuonna 2006, Kosonen siirtyi sinne Postilta vanhana työntekijänä. Accenturella hän vastasi asiakkaiden IT-järjestelmäpäivityksistä ja ylläpitämisasioista.

— Asiakkaina oli Suomen suurimpia yrityksiä, joille piti olla palvelua saatavilla 24/7.

Paluu seurakuntaan

Kosonen perusti vakitoiden lomassa toiminimen, jonka kautta hän tekee esimerkiksi valokuvauksellikkoja, visuaalista suunnittelua ja koulutuksia. Accenturen työt vaativat Kososelta runsaasti matkustelua Lappeenrannan ja Helsingissä sijaitsevan toimiston välillä.

— Työ oli mielenkiintoista ja haastavaa, mutta myös todella väsyttävää. Jossakin kohtaa totesin, että voisi sitä elämässään päästä ehkä vähän helpommal-

— Hän lopetti kymmenen vuoden mittaisen pestinsä Accenturella vuonna 2016. Tämän jälkeen hän teki päätöksiä ja keikkoja toiminnimellaan ja kävi erilaisia digimarkkinoinnin koulutuksia muun muassa Saimaan ammattiopistossa. Seurakuntayhtymään hän päätyi Saranen rekrytoivan koulutusohjelman kautta. Digimarkkinoinnin koulutuksen yhteydessä haettiin työpaikkoja, missä pääsisi soveltamaan oppitunneja asioita. Yksi näistä oli Lappeenrannan seurakuntayhtymä.

— Seurakunta ei ollut vieras ympäristö ja toiminimen kautta on tullut tehtyä paljon kuvauksia eri tilaisuuksissa Lappeenrannan kirkkoissa.

— Hän lopetti kymmenen vuoden mittaisen pestinsä Accenturella vuonna 2016. Tämän jälkeen hän teki päätöksiä ja keikkoja toiminnimellaan ja kävi erilaisia digimarkkinoinnin koulutuksia muun muassa Saimaan ammattiopistossa. Seurakuntayhtymään hän päätyi Saranen rekrytoivan koulutusohjelman kautta. Digimarkkinoinnin koulutuksen yhteydessä haettiin työpaikkoja, missä pääsisi soveltamaan oppitunneja asioita. Yksi näistä oli Lappeenrannan seurakuntayhtymä.

— Seurakunta ei ollut vieras ympäristö ja toiminimen kautta on tullut tehtyä paljon kuvauksia eri tilaisuuksissa Lappeenrannan kirkkoissa.

Atso Suopanki

Viestintäassistentin työssä, jossa Kosonen työskentelee kolmihenkisessä viestintätiimissä, häntä kiinnostaa eniten visuaalinen sisällöntuotanto.

— Olen ollut aina hyvin taiteellinen luonne ja tykkään tehdä hyvännäköisiä asioita.

Monessa mukana

Kososen innostui valokuvauksesta lukion filmikuvaukskursilla, jossa kuvat kehitettiin itse koulun pöydässä. Harrastus jäi syrjään perheenlisäysten, nyt jo täysi-ikäisten kahden pojan syntymän myötä. Kipinä kuvaamiseen syttyi jälleen vuonna 2005 järjestetyn Lappeenranta International Air Show -ilmailunäytöksen myötä.

”Minua on aina kiinnostanut tehdä jotain yhteisen hyvän eteen.”

JUKKA KOSONEN

— Lainasin työpaikalta vähän parempaa digipokkaria ja totesin, että eihän tämä riitä yhtään miinikään. Seuraavana päivänä piti lähteä ostamaan järkkäriä. Nyt olen pitänyt 11 vuotta valokuva-

päiväkirjaa internetissä. Valokuvauksen ohella hän nauttii muun muassa retkeilystä ja luonnon helmassa ajan viettämisestä, sekä geokätköilystä, jonka hän aloitti vuonna 2015 kaverin houkuttelemana.

Hän on myös ollut pitkään mukana yhdistystoiminnassa, kuten kotiseutuyhdistyksessä, Etelä-Karjalan Yhdistykset ry:ssä ja Saimaan kameraseurassa. Hän myös johti viime vuoteen asti Suomen Kameraseurojen Liittoa.

— Ei minulla vapaa-ajan ongelmia ole, Kosonen nauraa.

— Minua on aina kiinnostanut tehdä jotain yhteisen hyvän eteen, ilman mitään korvausta, että siitä vaan saa jonkinlaista hyvää mieltä.

Hän haluaa tuoda työssään esille seurakuntien tärkeää työtä.

— Täällä yhtymässä ihmisten kannattaa oikeasti olla ylpeitä siitä, mitä he tekevät. Vaikka, että seurakuntiin liittyy tai palaisi enemmän jäseniä, jos kaikki ihan oikeasti ymmärtäisivät, miten paljon täällä tehdään asioita yhteisen hyvän eteen pientä kirkollisveroa vastaan.

ATSO SUOPANKI

► *Jukka Kososen kuvapäiväkirja os. blipfoto.com/jukkakos*

Mika Kolehmainen

SARJAKUVA

M. Kolehmainen-23

ARJEN RIPPIKOULU

Lepopäivän pyhittäminen

JEEСУKSEN AJAN juutalaiset ottivat lepopäivän pyhittämisen hyvin tosissaan. Lista asioista, joita sai ja ei saanut tehdä lepopäivän aikana, oli pitkä ja kattava. Jeesus kuitenkin otti lepopäivään hyvin erilaisen suhtautumisen. Evankeliumissa kerrotaan, kuinka fariseukset tulivat avautumaan Jeesukselle siitä, että hänen opetuslapsensa katkoivat tähtikäpäitä, vaikka niin ei tietenkään saanut sapattina tehdä. Tähän Jeesus vastasi: "Sapatti on ihmistä varten eikä ihmisen sapattia varten".

Tuossa vastauksessa on tämän käskyn ja ehkä muidenkin käskyjen tulkitsemisen ydin. Jumala ei antanut kymmentä käskyä tai mitään muitakaan käskyjä ihmisten kiussaksi. Niitä ei ole annettu sen takia, että Jumala saisi tyrannin lailla käskyttää meitä. Ne on annettu meitä varten, jotta meillä olisi hyvä olla. Käsky lepopäivän viettämisestä on samanlainen. Lepopäivän tarkoitus ei ole olla hampaat irvessä suorittamista, vaan lepoa. Se on meitä varten annettu.

Timo Veijola kertoo kymmentä käskyä käsittelevässä kirjassaan Dekalogi, että käsky on alun perin annettu erityisesti heille, joilla on työntekijöitä. Käsky voisi olla siis myös muodossa "anna toisten levätä" tai "kunniota toisten lepopäivää". Tämä onkin erinomainen neuvo nykypäivän työilmapii-riin, jossa pitäisi olla aina tavoitettavissa, aina valmiina tekemään lisää töitä.

Se muistuttaa myös meitä itseämme levon tarpeesta. Nykymaailman meno voi olla kuluttavaa mm. edellä mainitusta syystä. Jumala haluaa, että me lepäämme, sillä hän haluaa meidän voivan hyvin. Sanotaanhan rakkauden kaksoiskäskyssäkin "rakasta lähimmäistä niin kuin itseäsi". Sapatti on ihmistä varten.

Nyt meille on selvää, että lepopäivänä levätään, mutta miten se pyhittäminen tapahtuu? Arkikielessä jos me pyhitämme jonkin päivän jollekin, niin silloin me omistaudumme sille asialle. Jos pyhitän maanantain siivoamiselle, niin silloin koko päiväni menee siivoamisen parissa – ainakin teoriassa. Näin voisi ajatella olevan myös silloin, kun me pyhitämme lepopäivän.

Mille me omistaudumme lepopäivänä? Voimme omistautua kaikelle semmoiselle, mikä edistää meidän lepoamme: kirjalle, perheelle tai vaikkapa lautapeleille. Voimme myös omistaa päivämme Jumalalle. Siinä meidän sielumme lepää. Se on myös eräs lepopäivän alkuperäinen merkitys; silloin muisteltiin Jumalan luomistytöä. Tunnetusti myös Hän lepäsi seitsemäntenä päivänä.

Ajattelisin, että jumalanpalvelukseen tuleminen ei ole pakollista, jotta tuo kolmas käsky tulisi täytettyä. Kuitenkin se on hyvä tapa lepopäivän pyhittämiseksi. Jokainen jumalanpalvelus on vähintäänkin pieni pääsiäinen ja mikäpä pyhittäisi lepopäivää paremmin kuin pääsiäisen riemu. Monet aiheet kristinuskossa ovat tärkeitä, myös luominen, mutta kaikkein olennaisin on tämä: Jeesus elää. Kun kiinnitämme uskomme, ajatuksemme ja tekemme tähän, niin silloin lepopäivä on todella pyhitetty. Kun meidän turvamme on Kristuksessa, on helppo olla levollisin mielin.

RISTO HERRANEN

Lauritsalan seurakunnan seurakuntapastori

RIPPIKOULU

Rippikoulu on tärkeä osa nuorisokulttuuria

Konfirmaatio antaa nuorelle oikeuden kummin tehtäviin, osallistua itsenäisesti ehtoolliselle ja olla täysi-ikäisenä seurakuntavaaliehdokkaana. Rippikoulun käyminen antaa myös mahdollisuuden kirkkohäihin.

Sammonlahden nuorisotyönohjaaja **Timo Lampi** on vuosittain mukana kahdessa seurakuntansa järjestämässä rippikoulussa. Vuoden lopulla käynnistyvän rippikoulun valmistelu alkaa jo keväällä, jolloin katsotaan ensi vuoden kesän leirikeskusvarauksia ja luodaan seurakuntayhtymän rippikoulubudjetti leirien ja riparilais-ten ennakoidun määrän mukaan. Nuorille asia tulee ajankohtaiseksi syksyllä, jolloin ilmoittautuminen rippikouluun avautuu.

— Samalla jokainen seurakunta kiertää oman alueen yläkoulut antaen rippikouluinfoa, että mikä rippikoulu on ja miten sinne haetaan, Lampi kertoo.

Rippikouluun ilmoittaudutaan seurakuntayhtymän nettisivujen kautta. Ilmoittautumisen yhteydessä voi käyttää kaverikoodia, jonka avulla kaverit varmistavat pääsyn samaan rippikoulu-ryhmään.

Lampi tuli itse uskon rippikoulun myötä, mikä vaikutti merkittävästi miehen tulevaisuuteen. — Mahdollisesta upseerista tulikin mahdollinen nuorisotyönohjaaja, ja nyt ollaan tässä.

Hän valmistui Diakonia-ammattikorkeakoulusta Kauniaisilla vuonna 1999 ja aloitti lokakuussa 2000 Lappeenrannan seurakunnassa varhaisnuorisotyön virassa. Sitä, kuinka moni tulee uskon rippikoulussa, ei tiedetä.

— Uskonasiat tulevat tutuksi, mutta tulevatko ne iholle? Mutta

sekin on jo paljon, että ne tulevat tutummaksi, Lampi toteaa. Nykynuorten tuntemus kristinuskosta on hänen mukaansa ohutta.

— Tiedollinen tausta on tänä päivänä huomattavasti heikentynyt, jos mennään vaikka 20–30 vuotta taaksepäin.

Seurakunta tutuksi

Rippikouluun osallistuminen on Lammen mukaan hyvin vahvasti osa Etelä-Karjalan nuorisokulttuuria. Sillä on usein tärkeä merkitys ystävyyssuhteille, ja rippikoulu tutkitusti vähentää poikien yksinäisyyttä.

Hänelle rippikoulun tärkeimmät tavoitteet ovat, että riparilaisen saa kokemuksen hyvästä ja armollisesta kolmiyhteisestä Jumalasta ja siitä, että seurakunta on hyvä, turvallinen paikka olla.

"On jännä paikka seistä nuorten kanssa kylmiön oven takana."

TIMO LAMPI

Haasteena on koulusta tuttuun roolin mukana tuleminen rippikouluun.

— Usein onnistutaan siinä, että ne kuplat, joissa rippikouluun ja leirille tullaan, saadaan auki. Mutta aina siinä ei onnistuta ja rippikoulu mennään läpi siinä kuplassa.

Atso Suopanki

hyvinkin tuttu ja toisille täysin tuntematon paikka.

— Meillä on ohjelmassa esimerkiksi valokuvasuunnistusta kirkolla, käymme siellä mitä ihmeellisimmissä paikoissa. Tavoitteena on, että kirkkokiihteistö ei olisi enää ihmeellinen ja jännittävä, vaan mahdollisimman tuttu ja jopa turvallinen.

Yhteisöllisyyttä

Yhteisöllisyyden kokemukseen rippikoulussa on panostettu vuosien mittaan.

— Enää ei mennä istumaan hoo moilasena kirkkoon eikä ymmäretä mitään mistään, mitä tapahtuu, vaan nyt nuorten kanssa suunnitellaan ja toteutetaan se messu, Lampi kertoo.

Näin se jumalanpalvelusopetus, mikä rippikouluun kuuluu, tulee ohjatun ja yhteisöllisesti.

Rippikouluun kuuluu yksi viikonloppuleiri sekä kesällä pidettävä viikon mittainen rippileiri. Myös leireillä pönttämistä ja ulkoa opettelua on vähennetty.

— Muutamia ulkoläksyjä on. 10

käsky eivät ole enää ulkoläksynä, koska oleellisempaa on ymmärtää ne, kuin osata ulkoa. Jos opetan kymmentä käskyä, tykkään enemmän ajatella, mihin ne kehottavat, kuin mitä ne kieltävät.

Rippileireillä käydään läpi opetuskokonaisuuksia ja osallistutaan jumalanpalveluksiin, ulkoillaan ja osallistutaan iltaohjelmaan.

— Kaikella tekemisellä on joku syy rippikoulua rakentava merkitys.

Sisältöjä pyritään opettamaan monin eri tavoin erilaisia oppilaita ajatellen.

— Kaikki eivät ole kuuntelijoita, katselijoita tai tekijöitä, sen takia kaikenlaisia asioita opetetaan eri tavoilla.

Tutkimustiedon mukaan alle neljän päivän leiristä ei saa hyvää yhteisöllisyyden kokemusta.

— Rippileirin pitää ehdottomasti olla pidempi, jotta seurakunnan olemuksesta voi saada jonkin käsityksen.

Konfirmaatio

Rippikoulun päättää kirkossa pidettävä konfirmaatio, joka tulee

Nuorisotyönohjaaja Timo Lampi opettaa vuosittain kahta Sammonlahden seurakunnan rippikoulu-ryhmää.

englannin kielen sanasta confirmation.

— Jos kasteessa kummit, mummit ja muut sukulaiset sanovat uskontunnustuksen lapsen puolesta, konfirmaatiossa nuori itse sanoo sen. Englannin kielen kautta mietittynä hän itse vahvistaa, että tähän mä uskon, Lampi selittää. Itse tilaisuus on nuorten kanssa yhdessä suunniteltu, ja nämä ovat siinä pääosassa. Uskontunnustuksen ohella nuoret käyvät ehtoollisella. Nuori saa käydä vanhemman tai rippikoulu-ryhmän kanssa ehtoollisella sen jälkeen, kun sen sisältö on opetettu hänelle.

— Konfirmaatiossa jännin kohta ehkä ennen on ollut se ehtoollinen, että jääkö se öylätti nyt kit-lakeen kiinni ja miten siinä käy. Se on itse asiassa meidän rippikoulussa aika usein toinen tai kolmas kerta, kun mennään ehtoolliselle, koska meilläkin se opetetaan heti viikonloppuleireillä.

Lampi käy yleensä joidenkin nuorten kotona muiden leirin vetäjien kanssa konfirmaatiopäivänä.

— Meidänkin halutaan mukaan siihen perheen juhlaan. Joissakin seurakunnissa tavasta on luovuttu.

Se, miten hyvät välit rippikoululaisen ja Lammen välille muodostuvat rippikoulun aikana, vaihtelee.

— Osan kanssa tulee todella hyvät välit ja osan kanssa jäädään hyvää päivää kirvesvartta -tasolle. Yksi merkki on se, miten nuoret suhtautuvat minuun Prismassa kassajonossa puoli vuotta, vuosi rippikoulun jälkeen. Siinä kohtaa jotkut moikkaavat, jotkut vähän katsovat ja kevyt hymynkaarre käy, mutta ei tervehdittä ainakaan silleen, että kaverit näkevät, ja jotkut kiertävät kaukaa. Mutta sitten taas, kun nuorelle tulee lisää ikää ja näköalaa, joidenkin kanssa voi olla paremmat välit kolme, viisi vuotta kuin kaksi kuukautta rippikoulun jälkeen.

ATSO SUOPANKI

RIPARI-TUNNELMAA AIKUISILLE HUHTIKUUSSA!

MILLENNIAALIT ja muut opiskelu- ja työikäiset aikuiset: Onko ikävä nuoruuden viikonloppuja seurakunnan leirikeskuksesta tai oman riparin ihanaa tunnelmaa? Tai oletko kenties jäänyt paitsi upeasta riparikokemuksesta ja haaveilet vielä sen täyttymisestä?

Pääsiäistä seuraavana viikonloppuna 14.–16.4.2023 on luvassa kauan kaivattu aikuisten Ripari-jatkis-viikonloppu Piiluvan leirikeskuksesta. Tervetulleita mukaan ovat kaikki asiasta kiinnostuneet! Viikonloppuleiri aloitetaan perjantai-iltana klo 18 perinteisesti tutustumisella ja ruokaisalla ilta-palalla. Iltaohjelmassa viihdyttävät leikit, laulut ja sketsit. Jos olet viettänyt nuoruutesi Lappeenrannan seurakunnissa, saatat tavata myös tuttuja nuorisotyöntekijöitä. Ilta päättyy tietenkin iltahartauteen, jonka jälkeen majoitumme omiin 2–4 hengen huoneisiin.

Lauantaipäivä vietetään yhteisen ohjelman äärellä ja syödään leirikeskukseen emäntien tekemää ruokaa säännöllisin väliajoin. Luvassa on ainakin raamisryhmät, ulkoilua sekä yhteistä keskustelua ja unelmointia. Leirinuotiollekin kokoonnumme ja pääsemme saunaan. Ilta vietetään yhdessä jo tutummaksi tulleen porukan kesken.

Sunnuntaina nukumme vähän pidempään ja nautimme rauhassa brunssista. Leiri päättyy yhdessä toteutettuun leirijumalanpalvelukseen, jonka jälkeen lähemme kotiin noin klo 12.30. Tämä kaikki on tarjolla kohtuulliseen 35 euron

hintaan. Mukaan saa tulla lähempää ja kauempaa.

Ilmoittautuminen on käynnissä nettisivuillamme ja jatkuu 31.3. saakka. Petipaikka löytyy 38 osallistujalle. Ilmoittautumisen yhteydessä kysymme myös toiveitanne ja ideoitanne viikonloppuleiriä varten. Mitä aiemmin ne kerrotte, sitä paremmin ehdimme ottaa ne huomioon. Jos sinulla on oikeasti rippikoulu käymättä, tämä viikonloppu voi olla osa aikuisrippikouluasi.

Tulkaa rohkeasti mukaan yksin tai kavereiden kanssa! Vietetään yhdessä mukava ja merkityksellinen viikonloppu. Lisätietoa ja ilmoittautumisen löytyy osoitteesta www.lappeenrannanseurakunta.fi/millenniaalit.

LAURA HIENONEN

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41 puh. (05) 451 3449
53100 LAPPEENRANTA

Välitie 6 puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Mirjamin Kukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KAUPPAKATU 47, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi
Suomen Kivivalmist Oy:n hautakiviedustus

Jalkaterapeutti (AMK)
Soile Ruhtinas

040 414 2988
Karjalantie 25, Lauritsala
(R-Kioskin talo)

TÄYTÄ KOULUHAKEMUS
www.omenapuu.info
Lappeenrannan kristillinen koulu Omenapuu
koulu.omenapuu@gmail.com
+358 45 3530282
omp.pu

UNOHTUMATTOMAT RIPARILAULUT, SKETSIT, HYVÄ RUOKA, SAUNA JA HAUSKA OHJELMA - TÄTÄ ON LUVASSA. MILLENNIAALI - KUTSUMME SINUT:

14.-16.4.2023

RIPARI JATKIS TICKET €35

PIILUVAN LEIRIKESKUKSESSA

LAPPEENRANNANSEURAKUNNAT.FI/MILLENNIAALIT

VAPAAEHTOISTYÖ

Via Crucista tekemässä

Via Crucis – Ristin tie on muutaman vuoden välein tehtävä kaupunkivaellus pääsiäisen sanoman ja tarinan äärellä. Tapahtuma on alueen suurin yksittäinen tapahtuma ja on perinteisesti koonnut tuhansia, jopa yli 20 000 katsojaa ja osallistujaa. Näytelmän ja vaelluksen toteuttaminen tarvitsee noin 200 vapaaehtoisen panoksen.

Lappeenrannan seurakuntayhtymän Via Crucis -järjestelytiimi, ohjaaja **Arto Myllärinen** ja apulais-ohjaaja **Ani Hassinen** pitivät vapaaehtoisille starttitapahtuman Lappeen Marian kirkossa ke 18.1. 2023. Paikalle oli saapunutkin noin 50 innokasta osallistujaa. Millä mielellä ensikertaa mukana olevat vapaaehtoiset olivat tilaisuudessa – jännittääkö?

Viimein mukana

Tuore Lappeenrannan seurakuntaneuvoston ja yhteisen kirkkovaltuuston jäsen tunnustautuu aktiiviseurakuntalaiseksi. Tapahtumaan osallistuminen on ollut mielessä jo pitkään.

Nyt pidin ihan huolta siitä, että löydän tänne mukaan, hy-myilee **Olli Kurhinen**.

Hän kertoo, että uskonnollisena ihmisenä hänestä tuntuu luonnolliselta olla osa tällaista tapahtumaa.

Kannustan kaikkia tulemaan mukaan, sillä meitä kaikkia tarvitaan.

Se on totta. Tapahtuma tarvitsee suuren joukon vapaaehtoisia, jotta siitä saadaan juuri sellainen spektaakkeli, kuin on ajatus. Tai elämys, kuten ohjaaja Myllärinen kuvaa. Aiemmin yleisössä mukana ollut Kurhinen allekirjoittaa ohjaajan näkemyksen. Kyseessä on elämys, josta hän nyt osallistujana odottaa elämää kantavaa kokemusta.

Oma rooli on jo selvillä, ja miellyttää Kurhista.

Kuulin juuri ohjaajalta saavani puheroolin, Kurhinen myhäilee.

Lisää nuoria mukaan

Joukon nuoriso-osasto, **Siiri Toiviainen**, **Vector Frost** ja **Ilona Suoranta** kertovat tullessaan mukaan – niinkään ensimmäistä kertaa – Ilonan äidin kautta. Kaveriporukka innostui mukaan kuullessaan, että luvassa on tehtäviä niin tanssin, näyttelemisen kuin kuoronkin muodossa. Oma paikka kokonaisuudessa onkin löytynyt ja innostaa kaikkia kolmea.

Vaikka tapahtuma ei ole sinänsä tuttu, kokevat nuoret, että proggiksessa mukana olo on hieno juttu.

Niin Toiviainen, Frost kuin Suorantakin toivovat, että tapahtuma saisi katsojia.

— On mielenkiintoista nähdä, kiinnostaako tällainen uskonto-pohjainen teatteri nykypäivänä, Frost pohtii.

Kolmikko toivoo, että lisää nuoria tulisi mukaan ja rohkaisevat tulemaan mukaan.

— Me ollaan ainoita tänä päivänä täällä, ja se on tavallaan surullistakin. Ei tarvitse olla seurakuntanuori voidakseen tulla mukaan. Kyseessä on kuitenkin varsin tuttu ja kulttuuriperimään sattuva tarina.

Ohjaajan pyynnöstä estradille

Tarja Ruotsalainen ja **Harri Kaipainen** ovat myös ensimmäistä kertaa mukana. Kaipainen on kotoisin Mikkelistä, jossa hän on näytelmäharastuksensa kautta tuttu myös ohjaajalle.

— Minä tulen mukaan, kun Artsi soitti ja kertoi tapahtumasta.

Vähän se velvoittikin, Kaipainen naurahtaa.

— Ja minä tulen tässä siivellä,

Siiri Toiviainen, Vector Frost ja Ilona Suoranta toivovat mukaan lisää nuoria. Jaossa on paljon myös nuoria kiinnostavia rooleja ja tehtäviä.

Olli Kurhinen odottaa innolla tulevaa projektia ja kannustaa kaikkia tulemaan mukaan rohkeasti.

Ruotsalainen lisää.

Kaipainen kertoo olleensa Mikkelissä 7 vuotta näytelmäporukassa, joten osallistuminen Via Cruciksen kaltaiseen tapahtumaan tuntuu luonnolliselta.

— Jokin puherooli minulle taitaa olla varattuna, hän hymyilee.

— Laulaminenkaan ei ole pois suljettu tai este.

Ruotsalainen kertoo olevansa nyt rikkomassa rajojaan.

— Laulaa en halua, mikä tahansa muu rooli tai homma käy. Jännitystä lieventää se tieto, että laulaa ei tarvitse.

— Johonkin liikkuvaan ryhmään

olen menossa, hän vahvistaa.

Sekä Ruotsalainen että Kaipainen odottavat tulevaa projektia ja tapahtumaa paitsi innostuneena myös levollisesti.

— Kyllä näissä on yleensä tosi hyvä henki porukassa kun yhdessä tehdään, Kaipainen sanoo. Häntä kiinnostaa myös se, että tapahtuma tapahtuu pääosin ulkona ja nimenomaan vaelluksena laajalla alueella.

Ruotsalainen odottaa Ristin tiestä elämystä ja kokemusta myös itselle.

— Oli jo katsojana vaikuttava kokemus, joten odotan mielen-

kiinnolla, millaista on olla tekemässä tätä, ikään kuin sisältä päin.

Vielä ehtii mukaan!

Kaikki haastatellut vapaaehtoiset olivat jo tässä vaiheessa kannustamassa muita liittymään mukaan. Kuten moni toikin ilmi, elämykseen tuo oman lisänsä se, että voi seurata tapahtumia ikään kuin osallisena.

"Odotan tästä elämää kantavaa kokemusta."

OLLI KURHINEN

EUA FABRITIUS

Jukka Kosonen

Nenäpäivän ilotellua Iso-Kristiinassa marraskuussa 2022.

Jukka Kosonen

VAPAAEHTOISTYÖN VUOSI 2023

Diakonia Suomessa alkoi 150 vuotta sitten

Pietari-Paavalin kirkossa vihittiin Suomen ensimmäinen diakonissa **Matthilda Hoffman** virkaansa 1.9.1872. Tästä alkanut hengellinen vihkimysvirka nosti myös naisen asemaa, naimaton nainen oli arvostettu työssään yhteiskunnassa! Diakonissa virka on ollut myös uranuurtaja kotisairaanhoidon kehittämiseksi. Kansanterveyslaki v. 1972 vei pois sairaanhoidollisen työn, mutta diakoniatyö jatkuu yhä monenlaisena auttamisena siinä "minne muu apu ei ylety".

Jokaisessa seurakunnassa on oltava diakonian virka (KJ 6:1), jossa voi olla joko diakoni (sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sosionomi AMK) tai diakonissa (sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja AMK).

Diakonia tarkoittaa palvelua ja siihen kutsutaan kaikkia seurakuntalaisia; lähimmäisen rakkautteen. Tärkeintä on auttaa siinä, missä ja miten vaan voidaan, tar-

keintä on, että nähdään lähimmäinen!

Nykyään verkostotyö muiden auttajatahojen kanssa on todella kannustavaa. Yhteistyöllä, keskustelulla ja ohjaamisella asiakas saa usein parhaimman avun.

Vapaaehtoistyön vuosi 2023

Vapaaehtoistoiminta on vuonna 2023 seurakuntien toiminnan keskiössä. Ilman seurakuntalaisia ei ole seurakuntaa. Kaikkia tarvitaan ja kutsutaan mukaan omien voimavarojen ja mahdollisuuksien mukaan. Pienikin apu on iso apu!

Iloksemme seurakunnissa toimii jo nyt paljon vapaaehtoisia monenlaisissa toiminnoissa: jumalanpalveluksissa, kerhoissa, harrastuksissa, ruoka-apu toiminnassa, lähetystyössä, diakoniatyössä, Naisten Pankki-toiminnassa, Nenäpäivä-tapahtumissa, Kirkon ulkomaan avun toiminnassa, apuna asuinalueensa vanhuksille, Kirkonkulman aamussa, SerKu-autotoiminnassa, ryhmä-

toiminnassa ja vaikka missä! Laulun sanoin: "Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on!"

Viime vuosina korona on entisestään eristänyt ihmisiä toisistaan. Nyt on jo lähdetty enemmän liikkeelle, mutta jollekin voi olla vielä kynnystä lähteä mihinkään. Aina on hiukkasen helpompaa lähteä, jos joku nykäisee hihasta ja sanoo "Hei lähde mukaan, minä tulen sinun kanssasi!".

Yhteisöruokailut ovat yksi työmuoto tuoda ihmisiä yhteen. Tuntumatonta muutuu tutuksi, jota voi tervehtiä. Yksinäisyyden tunne lieventyy, kun voi jutella toisten kanssa. Yhteisöruokailuja on tarjolla kaikissa Lappeenrannan seurakunnissa.

Yhdessä on paljon kivempaa mennä uuteen juttuun! Jo pelkkä keskustelu vaikka kaupan kassajonossa voi olla jollekin ainoa keskustelu koko päivänä! Hymyile vastaantulijalle, sinäkin voit saada hymyn!

SIRKKA KIURU

Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Ky
Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

TAKSI SAIMAA taksisaimaa.fi
- PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI
TAKSI-keskus 0200 60 400
(1,08€/puhelu+1,01€/min)
KELA-taksi 0800 555 123
(Maksuton)

LaatuJalka
Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048
www.laatuJalka.fi
Jalkojen hoitoa koti- ja laitospäivähoitona
Omaishoidon palvelusetelituottaja

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlähteenkatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA
040 143 0456
www.kosenkoti.fi

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺
Via Crucis
Ristin tie
Katso eri tehtävät ja ilmoittaudu
lappeenrannanseurakunnat.fi/viacrucis
PÄÄSITYS PITKÄPERJANTAINA 7.4. KLO 21
KENRAALIHARJOITUS KIIRASTORSTAINA 6.4. KLO 21

PG-Fashion
Riiva Vainola puh. (05) 451 2195
Oksasenkatu 8, Lpr

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA
Hyvinvointi **Saraste**
Palvelutarjontamme on laajentunut
• "Mummo- ja pappaparkki" torstaisin 9-12.00
Virkistystä pienryhmässä.
Maksuksi käy myös omaishoidon palveluseteli.
050 443 0006 Virve
• **Kotihoito- ja tukipalvelut**
- pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi
• **Sairaanhoitajan palvelut**
esim. - verinäytteet - injektiot ym.
• **Lapsiperhepalvelut**
• **Pihatytöt**
Kysy lisää 050 543 26 31 Kaisa
hyvinvointisaraste@gmail.com **www.hyvinvointisaraste.fi**

UNOHTUMATON ELÄMYS!
Lukemattomia vaihtoehtoja, on mistä valita
Rentouttavaa hierontaa selän, hartioiden, niskan ja pään alueelle.
Kliiniset jalkahoidot.
Mielenrauhaa mm. kivi-hieronnalla ja aromatisella höyrysuihkulla.
Savilämpöä, kokohierontaa, vyöhyketerapiaa, hermorata-hierontaa ja aromatisista kylpyä.
Hae paras wire! FYSIOWIRE
Tietäjänkatu 2, Lappeenranta | p. 020 7497 660

Lko
LAPPEENRANNAN KAUPUNGINORKESTERI
YSTÄVYYDEN JUHLAA
To 16.2. klo 19
Lappeenranta-sali
Johtaa **Erkki Lasonpalo**
Solisti **Bence Bogányi**, fagotti
Kaverilippu: 2 lippua 30 eurolla lippu.fi tai Asiakaspalvelukeskus Winkki
www.lprorkesteri.fi

UUSI KASVO

Kutsumuksena auttamistyö

Pasi Salomaa vaihtoi diakonian viran Mikkelissä neljän kuukauden viransijaisuuteen Sammonlahdessa. Helmikuussa hän siirtyi virkaan Lappeenrannan seurakuntaan.

Lappeenrantaissasyntyinen, 51-vuotias **Pasi Salomaa** on ollut monenlaisissa tehtävissä, kuten opetuspuolella, IT-töissä ja vientiyrityksen vetäjänäkin. Hänellä on aina ollut paloa auttamistöihin. Vapaaehtoispuolella hän on ollut muun muassa tukiperhetoiminnassa ja vanhustyössä.

— Tämä auttamistyö oli kimmokkeena, että kun ikää tuli lähelle 50, jostakin tuli sellainen kutsu lähteä opiskelemaan uutta. Salomaa opiskeli töidensä lomassa Diakonia-ammattikorkeakoulun Pieksämäen kampuksella syksystä 2019 vuoden 2022 huhtikuuhun ja suoritti sosionomi (AMK) -tutkinnon. Diakoniatyössä oli hänelle paljon entudestaan tuttua, sillä hän oli Lemin seurakunnassa diakoniatyön johtokunnassa kahdeksan vuotta.

— Diakin opinnoista sai alan uusinta tietoa, mutta ne opettivat myös nöyryyttä ja ymmärtämään erilaisia ajattelutapoja. Siellä painotettiin toisten arvostamista ja kunnioittavaa puhetapaa. Näissä riittää meille kaikille opeteltavaa.

Isoja päätöksiä

Valmistuttuaan huhtikuun lopussa hän lopetti työnsä veneisiin ja laitureihin keskittyvässä yhtiössä

ja siirtyi toukokuun alussa Mikkelin tuomiokirkkoseurakuntaan, ensin diakonian viransijaisuuteen ja sitten virkaan. Työmatkanaan hän kulki autolla Lappeenrannan ja Mikkelin väliä.

— Jossakin vaiheessa kesää otin sieltä asunon, mutta en ollut siellä montaa yötä. Jotenkin poltteli aina ajaa kuitenkin kotiin.

Sammonlahden seurakunta tuli viime vuonna Salomaalle tutuksi, kun hän tuli sinne harjoitteluun useaksi kuukaudeksi osana opintojaan.

”Jos uskaltaa jäädä johdatuksen varaan, niin tulee johdatetuksi.”

PASI SALOMAA

— Kun Sammonlahdesta siten pyydettiin töihin, niin pitkän pohdinnan jälkeen päätin jättää sen vakiviran sekä mukavan työyhteisön ja hypätä vain neljän kuukauden sijaisuuteen. Nyt on sitten johdatettu tähän virkaan. Olen tästä mahdollisuudesta iloinen ja kiitollinen.

Tämä ei ollut ensimmäinen

Atso Suopanki

Diakoni Pasi Salomaa kuvailee itseään rauhalliseksi, huumorintajuiseksi, avoimeksi ja kuuntelevaksi.

kerta, kun hän on tehnyt isoja muutoksia työelämässään.

— Ajattelen jotenkin niin, että jos uskaltaa jäädä johdatuksen varaan, niin tulee johdatetuksi. Toki lopulliset päätökset ja ratkaisut tehdään itse, mutta sitten on jotenkin armollistakin jäädä sellaiseen johdatukseen. Uskon siihen, koska tässä iässä on perspektiiviä katsoa taaksepäin.

Helmikuussa on vielä edessä diakonian virkaan vihkimys Mikkelin tuomiokirkossa. Virkaan vihkimisen suorittaa piispa **Seppo Häkkinen**.

Ihmisten apuna

Tärkeä osa diakonian työtä on ymmärtää yhteiskunnan tukijärjestelyitä ja verkostoitua apua tarjoavien tahojen, kuten Kelan, sosiaali- ja terveyspalvelujen ja TE-palveluiden kanssa. Diakonina

Salomaan asiakkailla on monenlaisia murheita.

— Ihmisillä on huolia ja hätää johtuen tästä maailman tilanteesta. Usein huolet tulevat näistä asioista, mitä kuullaan mediasta ja hätä siitä, kun kustannukset nousevat.

Seurakuntien diakoniatyö on ollut apuna, kun perinteisen ruoka-avun määrä muualla on vähentynyt.

— Kyllä diakoniatyölle on tällä hetkellä tarve ja tilanteen vuoksi on lisätty esimerkiksi yhteisöruokailuja.

Taloudellisen ja ruoka-avun lisäksi myös henkinen ja hengellinen tuki on tärkeää.

— Monta kertaa ihmisillä on raskaitakin huolia, mutta se, että joku kuuntelee ja saa puhua, voi ratkaista jo ison osan, ja sellainen vuori katoaa ihmiseltä.

ATSO SUOPANKI

SerkKu-auto tuo avun lähelle

Lappeenrannan evlut. seurakuntien liikkuvan sosialityön koordinoima SerkKu-auto saavuttaa Lappeenrannan taajamien ja haja-asutusalueiden asukkaat, joissa keskeistä kokoontumispaikkaa ei enää ole tai jossa palvelut eivät ole kattavasti saatavilla. SerkKu-autossa on tarjolla Lappeenrannan evlut. seurakuntien lisäksi Etelä-Karjalan hyvinvointialueen ja Lappeenrannan kaupungin Etsivän nuorisotyön palveluja.

Alkuvaiheen kokemuksia

SerkKu-auton toiminta käynnistyi 22.11.2022 Lappeenrannan Haapajärven kylätalolta. Kahden kuukauden kokemusten perusteella ihmisten tarve lähelle tulevalle konkreettiselle avulle on huutava. Monialaisen avun tarve on vain korostunut viimeisen vuoden aikana.

SerkKu-autolle voi tulla matallalla kynnyksellä missä vain omaa tai lähimmäisen elämäntilannetta koskevassa asiassa, jossa kokee tarvitsevansa apua, tukea ja kuuntelijaa. Autossa voi keskustella luottamuksellisesti seurakuntien, Etelä-Karjalan hyvinvointialueen tai Lappeenrannan kaupungin Etsivän nuorisotyön työntekijöiden kanssa.

Lappeenrannan seurakuntien erityisdiakoni **Ari Tuomikoski** ja Työvoiman palvelukeskuksen (TYP) **Maarit Wirman** kertovat, että yleisimmin apua on annettu esimerkiksi viranomaislomakkeiden täyttämisessä, Kela-päätösten tulkitsemisessä, palveluohjauksessa ja ihan vain olemalla läsnä ja kuuntelemalla henkilöä. Sekä Ari että Maarit toteavatkin monivuotisen kokemuksensa perusteella, että jo pelkkä kuulluksi tuleminen auttaa jo monesti ja

Jukka Kosonen

SerkKu-auto matkalla Vainikkalaan.

antaa toivoa paremmasta. Varsinkin jos henkilö kärsii yksinäisyydestä, jolloin nämä kohtaamiset ovat arvokkaita. Myös erilaisista riippuvuuksista kärsiville on autossa annettu tukea mm. neulanvaihtojen osalta ja palveluohjauksessa.

— SerkKu-autossa tarjotaan tukea ja apua yhden luukun periaatteella, toteavat Ari ja Maarit yksimielisesti.

Verkostoitumisen ihannus

Auton operatiiviset toimijat seurakunnista, E-K hyvinvoin

tialueelta ja Etsivästä nuorisotyöstä ovat kasvattaneet omia verkostojaan toiminnan aikana. Siirtymämatkoilla SerkKu-auton pysäkeille, autossa on ollut aikaa keskustella ja jakaa kokemuksia.

Myös palvelua pyörittävään rinkiin on saatu hyvin rekrytoitua työntekijöitä kaikissa mukana olevissa organisaatioissa. Yhteisenä nimittäjänä heillä kaikilla on sydämenasiana olla SerkKu-autossa läsnä ja kuunnella sekä auttaa tiellä kohti parempaa huomista.

Apua saa myös kotiovelle

SerkKu-auto tekee tarvittaessa myös kotikäyntejä, vaikka kotiovelle tai erikseen sovittavaan paikkaan ja aikaan. Näitä on jo muutamia tehtykin menneen kahden kuukauden aikana.

Ari Tuomikoski kannustaakin apua tarvitsevia ottamaan yhteyttä seurakuntayhtymän kotisivujen lomakkeen kautta suoraan SerkKu-palveluun (lappeenrannanseurakunnat.fi/serkku) tai soittamalla seurakuntayhtymän vaihteeseen 040 3126 600, josta asia etenee SerkKu-palveluun.

SerkKu-auton seuraavan viikon aikataulut löytyvät myös sanomalehti Etelä-Saimaan Keskiviikkoliitteen kirkollisista ilmoituksista sekä osoitteesta lappeenrannanseurakunnat.fi/serkku. Tulevan viikon aikataulu julkaistaan myös Lappeenrannan seurakuntayhtymän Facebook-sivulla www.facebook.com/lappeenrannanseurakunnat.

Koska kukaan meistä ei selviä yksin, niin sinunkaan ei tarvitse.

JUKKA KOSONEN

Lappeenrannan seurakunnissa ruokailaan yhdessä joka viikko

Lappeenrannan seurakunnat ovat olleet jo vuosikymmenten ajan tukemassa ruokailuja tai ruoan jakelua yhteistyössä yhdistysten ja säätiöiden kanssa. Seurakuntayhtymä on muun muassa ollut tukemassa niin rahallisesti kuin diakoniatyöntekijöiden työpanoksella työttömien yhdistyksen ruokailutoimintaa. Myös omia ruokahetkiä on järjestetty kaikissa seurakunnissa eri muotoisina ja eri ajankohtina jo vuosien ajan.

Saadut kokemukset yhteisöruokailuista ovat olleet kannustavia. Kussakin seurakunnassa ruokailijoita ilmaisen lounaan tai puuron äärellä on useita

kymmeniä. Palautteet ovat olleet poikkeuksetta kiittäviä. Seurakuntien diakoniatyössä on myös pantu merkille selvä tarve tämänkaltaiselle toiminnalle.

— Kulujen nousu näkyy ihmisten arjessa, ja olemme yhteisöruokailuilla halunneet tarjota lisäapua sitä tarvitseville, erityisdiakoni **Ari Tuomikoski** Tikankulmasta kertoo.

— Olemme iloksemme havainneet, että yhteisöruokailumme tavoittavat eri ikäisiä ja eri elämäntilanteissa olevat ihmiset, hän lisää.

Samalla hän iloitsee siitä, että testamenttivaroin Tikankulmassa on voitu ryhtyä tarjoamaan lounasta keskiviikkoisin

Pixabay

budjettivaroin tarjotun kahvitarjoilun lisäksi.

Ruokailuun osallistumisle ei ilmoittauduta, eikä sitä tarvitse perustella, vaan kaikki ovat lämpimästi tervetulleita mukaan. Ruoka on ensisijainen asia, mutta yhtälailla tärkeää on mahdollisuus keskusteluun ja yhteiseen hetkeen muiden kanssa. Joillekin keskustelututokio on yhtä tärkeä kuin vatsan

täyte, toisille arjen helpotus rahallisesti, toisille ajallisesti. Ruokailu on turvallinen paikka tulla kohdatuksi, jossa on mahdollista keskustella muiden paikalla olijoiden tai seurakunnan työntekijöiden kanssa. Aiheet ovat vapaat.

Yhteisöruokailun toteuttavat seurakuntien keittiöt sekä Tikankulmassa oma keittiö. Yhteisöruokailut mahdollistuvat

EIJA FABRITIUS

osin diakonian testamenttivaroin ja osin budjettivaroin, eli kirkollisverovaroin. Yhteisöruokailut täydentävät diakoniatyön hävikkirookajakalua sekä muuta harkinnanvaraista taloudellista tukea.

— Ruokailumahdollisuudesta kertominen vauvamuskaariin osallistuville vanhemmille tuntui itsestäänikin melkein satumaiselta, eikä moni meinannut sitä uskoakaan, varhaisiän musiikkikasvattaja **Marjo-Riitta Lehtonen** myhäilee.

Lehtosen vauvamuskarilaiset ovat päässeet jo hyödyntämään Lauritsalan seurakunnan tarjoamaa mahdollisuutta yhteisöruokailuun.

Lue tunnelmista lisää Marjo-Riitta Lehtosen blogista
<https://www.lappeenrannanseurakunnat.fi/tule-mukaan/tarinoita-seurakunnista/-/blog/9402/Kaikki+lahtee+koh-taamisesta>

RUOKAILEMAAN PÄASEE YMPÄRI KAUPUNKIA

Sammonlahden kirkolla

käynnistyi vuoden alusta kaikille avoin ja maksuton yhteislounas tiistaisin alkaen 17.1.2023. Ruokatarjoilu jatkuu viikoittain juhannukseen saakka. Ovet aukeavat klo 10.45, klo 11 ruokarukous ja ruoanjako alkaa. Ruoanjako päättyy klo 11.30. Ruokailuaika klo 12.00 saakka.

Tiedustelut:
Sammonlahden seurakunnan diakoni **Soili Hämäläinen-Mujo** p. 040-3126520

Keskustassa

Kirkonkulman aamu

Diakonian aamupala kaikenikäisille. Tiistaina 24.1., 7.2., 21.2., 7.3., 21.3., 4.4., 18.4., 16.5., ja 30.5. Lappeen seurakuntasalissa, Kirkkokatu 10A, esteetön kulku hissillä. Aamupalan tarjoilu aika klo 9 alkaen n. klo 10.30 saakka. Tila on avoinna klo 11 asti, vapaaehtoinen maksu. Voit poiketa aa

mupallalla hetken tai viipyä pidempään, lukea lehtiä, vaihtaa kuulumisia toisten kanssa tai vain olla. Diakoniatyöntekijöitä on tavattavissa ja vapaaehtoiset auttavat aamupalan järjestelyissä.

Lisätietoja:
Lappeen seurakunnan diakoni **Annika Meskanen**, p. 040 3126 620.

Lauritsalan seurakuntakodilla

järjestetään yhteisöruokailu ”Päivän keitto” tiistaisin klo 11-13 (tarjoilu päättyy klo 12.30) toukokuun loppuun saakka. Ruokaa varataan 50 annosta. Ruoka on maksuton, vapaaehtoinen maksu ohjataan oman seurakunnan diakoniatyölle.

Lisätietoja:
Lauritsalan seurakunnan diakonissa **Maria Repo**, p. 040 3126 421

Joutsenon seurakunnassa

toimintaa käynnistetään parhailiaan. Todennäköisesti yhteisöruokailemaan päästään kaksi kertaa kuukaudessa torstaisin. Aikatauluista kerrotaan verkkosivuillamme ja sosiaalisessa mediassa heti aikataulujen tarkennuttua.

Lisätietoja:
Joutsenon seurakunnan diakonit **Katri Smolander**, p. 040 3126 720 tai **Tuija Kokki**, p. 040 3126 721

Päiväkeskus

Tikankulmassa

keskiviikkoinen klo 11-12.30 kaikille avoin ja maksuton lounas. Tikankulmassa ilmainen kahvitarjoilu aukioloaikoina myös muina arkipäivinä (tiistaisin suljettu).

Lisätietoja:
erityisdiakoni **Ari Tuomikoski**, p. 040 3126 835

Kotikirkko-ILTAPÄIVÄT

SAMMONLAHDEN KIRKOLLA JOKA 2. MAANANTAI 13.2. 27.2. 13.3. 27.3. KLO 12.30-15.00

Olet tervetullut viettämään aikaa kirkolla! Voit piipahtaa vaikka vain kahvittelemassa, tai osallistua hartauteen ja lyhyisiin, vaihtuviin toimintoihin, hiljentyä itseksesi kirkkosalissa. Jumphahetki klo 13 ja hartaus klo 13.30 aina ohjelmassa.

Seurakunnan työntekijöitä tavattavissa.

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA⁺
Lappeenrannan evlut. seurakunnat

Yhteisvastuu- KERÄYKSEEN VOIT LAHJOITTA MONIN TAVOIN

Lähikeräysten ohella voit antaa lahjasi
Lappeenrannan seurakuntien yhteisvastuulle:

MobilePayllä seurakunnan numeroon:

- Joutseno 25930
- Lappee 70631
- Lappeenranta 35055
- Lauritsala 13897
- Sammonlahti 61016

Tekemällä lahjoituksen
nettilahjoitussivulla osoitteessa:

- yhteisvastuu.fi/joutseno
- yhteisvastuu.fi/laptee
- yhteisvastuu.fi/lappeenranta
- yhteisvastuu.fi/lauritsala
- yhteisvastuu.fi/sammonlahti

Tilisiirrolla lahjoitettaessa

Yhteisvastuun tilit ovat:

- Aktia FI82 4055 0010 4148 41
- Nordea FI16 2089 1800 0067 75
- OP FI14 5000 0120 2362 28
- Saaja: Kirkkopalvelut ry/Yhteisvastuukeräys

Jos lahjoitat pankin kautta,

lisää lahjoitukseesi seurakunnan viitenumero:

- Joutseno 304162
- Lappee 304272
- Lappeenranta 304285
- Lauritsala 304298
- Sammonlahti 304515

Kiitos lahjoituksestasi!

Kirkkopalvelujen keräyslupa RA/2020/639

Yhteisvastuu

Joka viikko
lähes **40 000**
nuorta joutuu
kouluväkivallan
uhriksi Suomessa.

Älä odota. *Lahjoita.*

MobilePay 85050 tai
tekstaa APU20 numeroon 16588 (20€).

Yhteisvastuu

Keräysluvut RA/2020/639 ja ÄLR/2022/9229

• Kouluterveyskysely 2021

Yhteisvastuukeräys 2023 nostaa esiin nuorten väkivallan

Yhteisvastuukeräys kerää varoja nuorten väkivallan ja konfliktien ratkaisuun ja ennaltaehkäisyyn. Tuotosta 40 prosenttia jää Suomessa nuorten hyväksi tehtävään työhön Aseman Lapset ry:n ja Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien kautta. Maailman katastrofialueiden ihmisten auttamiseen suunnataan 60 prosenttia tuotosta. Apu menee perille Kirkon Ulkomaanavun työn kautta. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö avasi keräyksen sunnuntaina 5.2.2023.

Apua Suomessa nuorille

Väkivalta ja konfliktit synkistävät nuorten elämää yhä enemmän. Vuonna 2021 kouluväkivaltaa koki Suomessa lähes 39 000 lasta ja nuorta viikoittain. Alle 18-vuotiaiden väkivaltarikollisuus on lisääntynyt vuosina 2015–2021. Hälyttävän kasvu oli 12–14-vuotiaiden ikäluokassa, peräti 134 prosenttia. Luvut ovat peräisin kouluterveyskyselystä sekä poliisin tilastoista.

— Nuorten väkivallassa uhreja ovat kaikki: kiusattu ja kiusaaja, tekijä ja uhri, koulu ja koti, nuori ja vanhempi. Sekä tekijä että uhri tarvitsevat apua, vetoaa Yhteisvastuu-piispa **Jukka Keskitalo**.

Yhteisvastuukeräyksen keräystuotoista 20 prosenttia kohdistetaan Aseman Lapset ry:lle koulu- ja nuorisoväkivallan ehkäisemiseen ja vähentämiseen. Keräysvarat käytetään pitkittyneiden ja laajentuneiden koulukiusaamistapausten selvittämiseen K-0 (kiusaaminen nolla) -toiminnalla sekä katusovitteluun, jossa sovittelijoina toimivat nuorisotyön ammattilaiset. Toiminta on konkreettista puuttumista sekä ammattilaisten kouluttamista sovittelijoiksi ja väkivallan ehkäisyn osaajiksi.

Tiimipäällikkö **Heikki Turkka** Aseman Lapset ry:stä painottaa aikuisten vastuuta:

— Väkivaltaa ei tule hyväksyä, mutta taustoja pitää pyrkiä ymmärtämään. Avainasemassa konfliktien ratkaisussa ja kiusaami-

Välittä-
misen
kansan-
liike.

Yhteisvastuu

sen vastaisessa työssä ovat yhteistyössä yli rajojen toimivat aikuiset. Nuoren arvostavalla kohtaamisella voidaan päästä kiinni teon juurisyihin ja vaikuttaa niihin. Aikuisen tuella on mahdollisuus oppia jatkossa toimimaan paremmin.

Yhteisvastuun keräystuotosta 20 prosenttia jää paikallisten nuorten tukemiseen sekä muuhun oman alueen auttamistyöhön.

**Koulutusta ja tukea
kriisialueiden uhreille**

Tuotosta 60 prosenttia ohjataan Kirkon Ulkomaanavun (KUA:n) katastrofirahastoon, josta tuetaan humanitaarisen avun muodossa heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä maailman katastrofien keskellä. Avustustarpeiden syitä

ovat useimmiten luonnonkatastrofit (kuivuus, tulvat, myrskyt, maanjäristykset), aseelliset konfliktit ja äkilliset onnettomuudet.

Tämänvuotisessa keräyksessä esitellään erityisesti KUA:n avustustyötä Keniassa, jossa karjanhoidolle elintärkeät laidunmaat ovat ilmastokriisin syventämän kuivuuden myötä hupenemassa. Epätoivoinen taistelu laidunmaasta johtaa konflikteihin ja väkivaltaisuuksiin.

— Katastrofien vaikutukset ulottuvat myös lapsiin ja nuoriin, kun heikentyvä turvallisuustilanne ja omaisuuden menettäminen saavat perheet vetämään lapsensa pois koulusta. Osa jatkaa kouluaan toisella alueella, köyhimpien perheiden lapset eivät ehkä palaa kouluun, sanoo Kirkon Ulkomaanavun toiminnanjohtaja **Tomi Järvinen**.

Katastrofirahasto tukee yhteisvastuuvarojen lasten ja nuorten kouluun paluuta viidellä alueella Keniassa tavoitteenaan saada 41 500 haavoittuvassa asemassa olevaa lasta ja nuorta takaisin kouluun tarjoamalla esimerkiksi tukiopetusta ja psykososiaalista tukea. Häätäyden turvin tuetaan myös koulutarvikkeiden hankkimista, kouluruokailua sekä erityisesti työtö huomioiden hygieniatilojen järjestämistä.

yhteisvastuu.fi
kirkonulkomaanapu.fi
asemanlapset.fi

Yhteisvastuu

Maria, Anna ja Lauri Sientola sekä Thomas Tarbutt kuuntelevat tarkasti pyhäkoulua pitävää Liina Luukkosta.

LASTEN KIRKKOPYHIS

Sunnuntain hyvä hetki, joka kantaa myös arkea

Kirkkopyhäkoulussa lapset saavat pysähtyä kauneuden ja pyhän äärelle. Samalla vanhemmat saavat luvattua hetken jumalanpalveluksessa. Lappeenrannan kirkossa on joka toinen sunnuntai kello 10 messun aikana kirkkopyhäkoulu. Se on tarkoitettu n. 3-9-vuotiaille lapsille. Lappeenrannan seurakuntien yhteiset, noin kerran kuukaudessa järjestettävät perhepyhät lapsiystävällisine jumalanpalveluksineen ja rukouksineen kutsuvat niin ikään perheitä mukaan kirkkoyhteisöön.

Päiväkodeissa ja kouluissa kristillinen kulttuuriperintömme ei juuri enää näy. Arvokasvatus pohjautuu maalliseen arvoihin. Ne ovat yhteisessä arjessa tärkeitä, mutta lapset janoavat lisäksi uskottavaa suurta kertomusta ihmisen elämästä. Kristinuskon ikiaikaiset tarinat hyvästä ja pahasta puhuttelevat lapsia. He laulavat helposti mukana tutuissa ja kauniissa lastenvirissä. Käsiin yhteen liittäminen rukouksessa tuntuu heistä hyvältä. Pyhäkouluhetket rakentavat osaltaan turvallisuuden verkkoa, joka kannattelee lapsia läpi kasvun.

Nyt viisivuotiaana Tomi osallistuu jo kaikkeen, mitä pyhäkouluhetkissä tapahtuu. Hän tykkää erityisesti pyhäkoulussa kerrotuista tarinoista ja niihin liittyvistä askarteluista.

Kolmevuotiaan **Ada Koskimiehen** mielestä pyhäkoulussa paras on kynttilän sytyttäminen pyhäkouluun aluksi ja tarat. "Joka kerta saa valita itse uuden tarran ja liimata sen kirkkopassiin".

Pyhäkoulu on kirkon välihuoneessa ja lapset lähtevät sinne pyhäkoulunvetäjän johdolla messun alkusanojen jälkeen. Pyhäkoulu alkaa kynttilän sytytyksellä, alkurukouksella ja -laululla. Päivän teemasta puhutaan lapsia kosketavalla tavalla ja he itse osallistuvat opetuksen eläväksi tekemiseen.

Pyhäkoulu päättyy yhteiseen loppulauluun ja -rukoukseen. Sittem lasten on aika palata kirkkosaliin ja he ehtivät vielä alttarille ehtoollispöytänsä tai siunattavaksi

Reetta Karjalainen

omien läheistensä kanssa.

Tommi toivoisi pyhäkouluun lisää kavereita ja kertoo, että pyhäkoulu "opet" ovat niin kivoja, että kyllä kannattaisi tulla! Tähän toiveeseen liitymme – astetta vaatimattomammin! – myös me kirkkopyhiksen vetäjät **Kiisa Koskimies, Sanna Perälä, Ilona Suoranta ja Liina Luukkonen**.

Samalla suosittelemme lapsiperheille myös Lappeenrannan seurakuntien yhteisiä perhepyhiä. Noin kerran kuukaudessa kokoonnumme jumalanpalvelukseen jossakin Lappeenrannan kirkosta. Usein mukana on seurakunnan leiriläisiä ja jumalanpalveluksen puheet ja laulut ovat lapsille suunnattuja.

Jumalanpalveluksen jälkeen on yhteistä ohjelmaa ja ruokailu, joka helpottaa osallistumista ja sunnuntaipäivän kulkua muutenkin. Ajatuksena perhepyhissä on tutustua toisiin samassa elämäntilanteessa oleviin perheisiin lämmenhäkinä yhteisessä; onhan kaipa yhteisöllisempään elämäntapaan tunnistettu puute yksityisyyttä varjelevassa kulttuurissamme.

Herätetään eloon ne arvot, jotka uskomme ja tiedämme lapsillemme tärkeiksi!

LIINA LUUKKONEN

► **Kirkkopyhäkoulu** Lappeenrannan kirkossa (Mannerheimink. 1) klo 10 messun aikana parillisten viikkojen sunnuntaisin (12.2., 26.2., 12.3., 26.3., 23.4., 7.5. ja 21.5.)
► **Perhepyhä** noin kerran kuussa Lappeenrannan seurakuntien eri kirkkoissa, katso mainos.

Viitoittamo

Yksilöcoaching
Työelämäcoaching
Opinnäytetyön sparraus

050 593 0904
www.viitoittamo.fi

Arkiapu Kaarina
Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.
www.arkiapukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

Eksoten palvelusetelilyrittäjä

Ystävänpäivän sinkkuilta

ti 14.2. klo 18–22
Piiluvan leirikeskuksessa, Taipalsaarentie 476

Ohjelmassa tutustumista, lautapelejä, yhteislaulua, speed dating, saunat ja makkarapaistoa ym. syömistä. Tilaisuus on päättökä. Järjestäjinä Lappeenrannan seurakuntayhtymä ja Etelä-Karjalan sinkut.
Yhteyshenkilöt / lisätiedot
Paula 040 3126 844
Timo 040 591 6367

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Perhepyhät

Perhepyhissä perheystävällinen messu ja jotain syötävää! Tervetuloa!

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Tammikuu	SUPERVOIMIA SU 15.1. klo 10 Lauritsala Lounas
Helmi-kuu	KYNTTILÄNPÄIVÄ SU 5.2. klo 10 Sammonlahti Keittolounas
Maalis-kuu	ELÄMÄN LEIPÄ SU 19.3. klo 16 Lappeenranta Pitsakirkko
Huhti-kuu	PALMUSUNNUNTAI SU 2.4. klo 10 Laptee Lounas
Touko-kuu	PÄÄSIÄISEN ILOAI! MA 10.4. klo 16 S:lahti Keittöpöydällinen
	PERHEMESSU SU 16.4. klo 10 Joutseno Yhteinen ruokailu
	VAPUNVIETTOA SU 30.4. klo 10 L:rant Vappubrunssi
	HELATORSTAIN HULINAA TO 18.5. klo 10 Lauritsala Lounas

Tarkemmat tiedot:
www.lappeenrannaseurakunnat.fi/
tapahtumat

Läketiede on vieraannuttanut kuolemasta

OSALLISTUIN viime viikolla erinomaiselle yliopistoluennolle, jolla käsiteltiin kuolemaa ja kuolinsyn selvittämiseen liittyviä kysymyksiä ja eettisiä näkökulmia. Mieleen jäi erityisesti havainnot siitä, miten lääketieteen kehitys on valitettavasti etäännyttänyt länsimaista ihmistä kuolemasta luoden monia ei-toivottuja ilmiöitä sen ympärille.

Kehittyneet maat ovat medikalisoituneet eli lääketieteellistyneet viime vuosikymmeninä. Valtavia ja yhä kasvavia määriä yhteiskunnan varoja käytetään vuosittain sairaiden hoitamiseen. Tehdään turhia tutkimuksia niin sanotusti "varman päälle", yli-diagnosoidaan ja ylihoitetaan. Ja tästä huolimatta ihmisiä edelleen kuolee sairauksiin. Sairauksiin kuoleminen on väistämätöntä ja normaalia.

Kun katsomme historiaan, lukeutuu esimerkiksi lapsikuolleisuuden romahtaminen kansanterveytemme menestystarinoihin. Ei ole kauaakaan, kun viiden lapsen äiti riemuitsi ja kiitti vuolaasti Jumalaa saatuaan pidettyä kaikki lapsensa hengissä 10 ikävuoteen asti. Toisin on nyt.

Kuolemasta on tullut jotakin vierasta ja kiellettyä. Sairaalaan tullaan paranemaan, ja jos näin ei tapahdu, on kyseessä poikkeuksellinen tragedia. Samalla terveydenhuollon ammattilaisten toimintaa tutkitaan yhä perusteellisemmin kuolemantapaustilanteissa. Omaisten suhtautuminen voi olla syyllistävä, surutyöhön kuuluvat vihan tunteet puretaan hoitohenkilöstöön. Jopa oikeustoimiin ollaan valmiita uhraamaan rahaa ja voimavaroja.

Eräs kuolinsyn selvittämisen tarkoituksista on tuoda omaisille mielenrauhaa ja vastata avoimeksi jääneisiin kysymyksiin; miksi läheinen menehtyi? Yleistymässä on kuitenkin huolestuttava taka-ajatus, jossa etsitään syyllisiä ja vastuunkantajia koetulle surulle; mikä hoidossa epäonnistui?

Vaikkeasti sairaan potilaan hoitoon osallistuvista ammattilaisista jokainen tekee taatusti parhaansa. Läketiede on vaikeaa, joten myös virheitä sattuu väistämättä, mutta onneksi äärimmäisen harvoin. Onko meillä todella syytä epäillä, että suomalaisessa terveydenhuollossa työskentelee ihmisiä, jotka julmaa pahuuttaan tuottavat kärsimystä? Hoitovirheistä käytävää keskustelua seuratessa havaittavissa on suoranaista lääkärivihaa.

Myös menehtynyttä läheistä hoitaneet ammattilaiset surevat tapahtunutta. Katkeruuden sijaan voisi lohtua jakaa myös omaisten toimesta esimerkiksi kiittämällä tehdystä ras-kaasta työstä ja parhaansa tekemisestä. Pidetään huoli, että me kristityt elämme jälleen-näkemisen toivossa, emme vihassa.

ELMO

Jukka Kosonen

Päivän yhteisessä osiossa kuultiin luento sekä runoesitys. Paikalla oli runsaasti teemasta kiinnostuneita kuulijoita.

Sammonlahden kirkolla puhuttiin kuolemasta

Lokakuun lopussa 28.10. 2022 Sammonlahden kirkolle kokoontui reilut 50 henkilöä keskustelemaan kuolemasta ja siihen valmistautumisesta. Länsimaissa kulttuurissa aiheesta on kuitenkin tullut nykyään tabu, jota ei mielellään haluta edes ajatella saatikka puhua siitä. Osallistujien ikähaarukka oli keski-ikästä ylöspäin, mikä on sinällään luonnollista, koska keski-ikäen tultaessa ja sitä vanhemmat sukupolvet ovat kohdanneet kuolemaan liittyviä asioita jo useastikin ja mietityttää henkilökohtaisellakin tasolla. Nuoremmat, alle 20-kymppiset eivät koe asiaa niin konkreettisenä ja välttämättä kaikki eivät ole edes joutuneet kuolemaa vielä kohtaamaan.

Päivän teemaan johdatti ta-

pahtuman pääpuhuja hoitotieteen tohtori **Anja Terkamo-Moisio**, jolla on pitkäaikainen käytännön kokemus kuoleman kohtaamisesta. Hänen kliinisen kokemuksensa alueisiin lukeutuvat mm. infektiaudit, onkologiset sekä geriatriset sairaudet.

Lisäksi hän on työskennellyt terveydenhuollon akuuttiympäristössä, mm. teho-osastolla sekä päivystyksessä sairaanhoitajana. Johdannossaan Anja Terkamo-Moisio käsitteli kuoleman monitahoista merkitystä ja miten siihen suhtautuminen on elinikäinen, jatkuvasti muuttuva prosessi. Käytännön tasolla keskusteltiin siitä, kuinka valmistautua kuolemaan sekä konkreettisin toimenpitein että henkisesti. Päivän aihetta kevensi Runon ääni-ryhmän runoesitys Sanomakel-

lot-kuolinilmoitusten runoja. Konkretian tasolle päästiin ta-

pahtuman esittelypisteillä. Hauta-

jaismusiikkipisteessä käytiin läpi

”Meidän jokaisen kannattaa aloittaa suvun vanhimpjen ja miksei omienkin elämäntapah- tumien dokumen- tointi jo varhaisessa vaiheessa.”

eri vaihtoehtoja mitä hautajais- ja muistotilaisuuden suunnittelussa voi miettiä. Hautajaisjärjestelyihin liittyvistä käytännön asioista

Jukka Kosonen

Päivän aikana oli mahdollisuus otattaa itsestään kuva muistopöydälle.

Jukka Kosonen

Elämänkaarityöskentely herätti kiinnostusta.

oli oma infopiste, jota veti paikallinen hautausalan yritys. Eniten osallistujia keskustelutti elämänkaarityöskentelyä esittelevä infopiste, jossa kerrottiin miten ja miksi meidän jokaisen kannattaa aloittaa suvun vanhimpjen ja miksei omienkin elämäntapah- tumien dokumentointi jo varhaisessa vaiheessa. Tämä on suunnattoman arvokasta tietoa tulevaisuutta silmälläpitäen, jonka käytännön merkityksen ymmärtää yleensä liian myöhään. Tähän samaan jälkipolville jäävään tietoon liittyy myös digites- tamentti, jonka tarkkuutta ei tänä päivänä voi väheksyä. Jonkun pitää huolehtia myös meidän digitaaliseen jalanjäljestämme in-

ternetissä ja erilaisissa sähköisissä palveluissa kuolemamme jälkeen. Tämä tarkoittaa käytännön tasolla esim. sosiaalisen median tilien käyttäjätunnuksia, pankkitunnuksia, erilaisia kuukausimaksullisia palveluja ja niiden lak- kauttamista, jne. Näiden määrä ei tulevaisuudessa ainakaan vähene, joten ei ihan vähäpätöinen asia.

Myös sopivan valokuvan löytäminen vainajasta on hyvin yleisesti kohdattu ongelma, mikä toteutuu silloin kun muistotilaisuutta suunnitellaan, joten ta- pahtumassa oli järjestetty myös mahdollisuus valokuvauttaa itsensä, kaverin kanssa tai paris- kuntana ammattilaisen toimesta.

JUKKA KOSONEN

Avoimet ja maksuttomat yhteisöruokailut Lappeenrannan ev.lut. seurakunnissa

Joutsenon seurakunta
Alkavat myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana.

Lappeen ja Lappeenrannan seurakunnat
Lappeen seurakuntasali, Kirkkokatu 10A, Lappeenranta
Ti 24.1., 7.2., 21.2., 7.3., 21.3., 4.4., 18.4., 16.5., ja 30.5.
Aamupalan tarjoilu aika klo 9-10.30. Tila on avoinna klo 11 asti.

Lauritsalan seurakunta
Lauritsalan seurakuntakoti, Kauppalankatu 1, Lappeenranta
Tiistaisin klo 11-13. 30.5. 2023 asti. Tarjoilu aika klo 12:30 asti.

Sammonlahden seurakunta
Tiistaisin Sammonlahden kirkolla, Hietakalliokatu 7, Lappeenranta
Avautuu klo 10:45, ruokailu klo 11-12, ruoanjako päättyä klo 11:30.

Päiväkeskus Tikankulma
Siltakatu 1, Lappeenranta. Keskiviikkoisin klo 11-12:30

TOIVON IKKUNA MAAILMALLE

Avoimna ma-ke klo 11-16 to klo 11-18 pe klo 11-15

Käsintheityjä kortteja ym. käsitöitä. Suruadresseja. Luomu / reilun kaupan tuotteita, Onnenpussin suolasaijuat. Kaupan tuotto seurakuntien lähetystyön hyväksi.

Valtakatu 32, Lappeenranta LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien perinteinen ruskaretki

la 2.9. - la 9.9.2023 Suomen Ladun Kiilopään retkeilykeskukseen

Lähde upeisiin Saariselän maisemiin! Alustava hinta 650 € / hlö (tarkentuu myöhemmin osallistujamäärän mukaan). Hinta sisältää matkat, majoituksen kahden hengen huoneissa Hotelli Niilanpäässä (yhden hengen huoneen lisämaksu +100 €), hotellin aamupalan, retkievät, päivällisen sekä yhden ruokailun paluumatkalla. Ilta-ruoka päivittäin pääruokana.

Matkalla mukana kirkkoherra Mika Lehtola ja kappalainen Pasi Riepponen. Yhteistä ohjelmaa, hyvää seuraa ja kauniita maisemia. Lähde mukaan!

Ilmoittautuminen seurakuntasihteri Seija Niemelle pe 26.5.2023 mennessä p. 040 3126 602 tai sähköpostilla seija.niemi@evl.fi tai osoitteessa lappeenrannanseurakunnat.fi

KESTÄVYYTTÄ, LOHTUA JA TOIVOA

KÄVIN ALAKOULUN pienessä kyläkoulussa. Jossain vaiheessa meille nuoremmille oppilaille pidettiin tuntien jälkeen aina silloin tällöin seurakunnan kerhoa. Erästä kilpailusta sain palkinnoksi Johanneksen evankeliumin. Se oli sidottu kauniiksi vihkoksi, jossa oli myös kuvia. Kansikuvasa Jeesus siunaa lapsia. Se oli minusta aivan valtavan kaunis kirja, ja olen säilyttänyt sen.

Pyhäkoulussa monet Raamatun kertomukset olivat tulleet tutuiksi. Jossain vaiheessa nuoruuttani aloin etsiä sitä rauhaa ja iloa, mitä uskovien elämässä näin. Aloin lukea Uutta Testamenttia, janoisin tietoa ja yhteyttä Jumalaan. Luulen, että uuvutin nuorisotyön ohjaajamme loput-

tomilla kysymyksilläni ja etsin yhteyttä toisiin nuoriin uskoviin. Silloin rippikoulusta saatua Raamatun alkoi ilmestyä merkintöjä ja alleviivauksia.

Pikkuhiljaa lukukerrat harvenivat. Avasin Raamatun, kun piti valmistella jotakin tai vaikka opettaa rippikoulussa, mutta säännöllinen lukeminen jäi. Syitä en muista, tai oliko niitä edes. Oli vain niin paljon kaikkea muuta. Aina välillä innostuin ja aloitin jonkin tavoitteellisen, säännöllisen lukemisen, mutta parin viikon jälkeen olin jo niin paljon myöhässä aikataulustani, että oli helpompaa unohtaa koko juttu.

Sitten sain työtoveriltani kirjan, virolaisen papin muistelmat vankeleirijasta Siperiassa. Luin sen

melkein yhdeltä istumalta. Kuin ihmeen kaupalla tuo pappi sai vankileirille lähtöä edeltäneen henkilökohtaisten tavaroiden takavarikoimisen jälkeen takaisin Uuden Testamenttinsa. Se pysyi hänellä mukana kaikkien kahdeksan vuoden ajan eri leireillä. Minuun teki lähtemättömän vaikutuksen se, miten vankileirillä vallitsevan kurjuuden, vääryyden ja epäoikeudenmukaisuuden keskellä tuo Uusi Testamentti oli loputon toivon, lohdutuksen ja voiman lähde paitsi pastoreille itselleen, myös hänen monille kohtalotovereilleen.

Sen jälkeen katsoin Raamatun toisella tavalla. Näin siinä jokapäiväisen leivän. Aloin miettiä, haluanko tulla ravituksi. Pian huomasin, että olin alkanut "syödä" tuota leipää järjestel-

mällisesti, pienen annoksen joka päivä. Jonain päivänä en ymmärä paljoakaan, toisena haukon henkeäni, kun lukemani puhuttelee niin kovasti. Opin itsestäni, ihmissuunnosta ja Jumalasta. Mutta ennen kaikkea lukiessani vietän aikaa Taivaallisen Isäni kanssa. Se tyynnyttää levottoman mielen, vaikka en ymmärtäisi sanaakaan lukemastani tai en jaksaisi juurikaan keskittyä. Se ravitsee ja vahvistaa.

Apostoli Paavali kirjoittaa kirjeessään roomalaisille, että pyhät kirjoitukset on kirjoitettu, jotta saisimme siitä kestävyttä, lohtua ja toivoa. Niille on totisesti tälläkin hetkellä melkoisesti tilausta.

TITTA HÄMÄLÄINEN
Diakoni-lähetysseurasta Lauritsalan seurakunta

SOVELLETTU KUNTOSALI

Ke klo 10–11
Kahilanniemen
terveysliikuntasali

Kuntosaliryhmä
apuvälineiden kanssa
liikkuville.

Ilmoittautumiset
puh. 0400 157 514.

www.lappeenranta.fi/ohjattuliikunta

Myö liikutaat!

Kevään Nuotioillat keskiviikkoisin

Lauritsalan kirkossa klo 18 alkaen

Tule yhdessä lämmittelemään rohkaisevan Sanan, tuttujen laulujen ja hoitavan rukouksen äärelle.

8.2. 8.3. 5.4. 19.4. 3.5.

Kevään Majataloillat

Lauritsalan kirkossa klo 16 alkaen

Su 19.3. Särkyneiden Majataloilta
Vierailijana blogisti ja kirjailija
Jaakko Pirttiaho Yksin armosta ry:stä,
musiikissa Luukaskuoro

Su 21.5. Janoisten Majataloilta
Vierailijoina Kaisa ja Timo Tuikkanen

TRAUMATYÖ

”Parasta on ihmisten voimaantumisen ja yhteistyön näkeminen”

Grönnin pariskunta on toiminut Lähetysyhdistys Kylväjän tehtävissä vuodesta 1996 kolmessa eri maassa. Tällä hetkellä he työskentelevät Etu-Aasiassa pakolaisten parissa.

Grönnit kuvaavat tämänhetkistä työtään diaspora-työksi. He työskentelevät niiden ihmisten, jotka ovat syystä tai toisesta liikkellä, poissa omasta maastaan tai kulttuuristaan. Ihmisten lähtökohdat voivat olla todella karuja ja heillä on usein rankkojakin traumoja tai kokemuksia, joiden työstämiseksi myös Grönnit tekevät työtään.

Meidän työemme on ensisijaisesti sitä olosuhteiden kartoitusta ja verkostojen luomista. Me saatamme yhteen asiantuntijat ja avun tarvitsijat. Sekä luonnollisesti kuljemme mukana ja kuuntelemme, Grönnit kuvaavat työtään.

Alueella, jossa Grönnitkin nyt toimivat on menossa isoja asioita. Sellaisia, joita me pohjoismaalaisina tai Suomessa emme pysty edes ymmärtämään.

Meidän työemme on tuoda toivoa näille ihmisille ja auttaa heitä löytämään ehkä piilossa olevat voimavaransa. On aivan ymmärrettävää, että omat voimat tai ratkaisut ovat hautautuneet traumojen tai syvienkin haavojen alle.

Omaan jaksamiseen auttaa

vankka usko Jumalaan ja toivoon.

– Siksi me tätä työtä teemme, että voimme auttaa ihmisiä eteenpäin. Jumala antaa meille voimaa kulkea näiden ihmisten kanssa ja löytämään sopivat työkalut heille heidän matkalleen.

– Ihminen ei elä hengellisesä tyhjiössä, he muistuttavat. Sitä, tarvittaisiinko pakolaisten kanssa tehtävässä työssä käytettäviä välineitä tai työkaluja Suomessakin, Grönnit eivät ole tulleet ajatelleeksi.

”Lähimmäisen auttamisesta ja toivon välittämisestähän tässä on kyse.”

GRÖNNIT

Niin, ovathan nämä asiat, joiden parissa toimimme, yleisinhimillisiä. Meillä kaikilla on traumamme ja haavamme, jotka tarvitsevat työstämistä ja apua. Vaikka olosuhteet olisivat erilaiset, tunteet ja ihmisten kokemukset ovat tavallaan samoja, Grönnit pohtivat. Eli mahdollotahan se ei olisi, tulkitsem.

Työlle on tarvetta tulevaisuudessakin

Grönnit kokevat työnsä tarpeelliseksi ja merkitykselliseksi. Kokemuksestaan käsin he kannustavatkin kaikkia ihmisiä kuuntelemaan itseään ja unelmiaan: Mikä juuri minulle on oikea paikka ja aika toimia?

Ulkomailta tehtävä työ, esimerkiksi Kylväjän kautta, ei ole tausta-ammattiin tai ikään tai käytettävissä olevaan aikaan sidonnainen. Kaikille löytyy varmasti oma paikka ja tapa tehdä yhteistä työtä.

– Tämä on kirkon ja seurakuntien missiota ja perustyötä, he muistuttavat.

Palataan toivoon, sillä siitähän kaikessa tässä on kysymys.

– Ilosanoma antaa perspektiivin inhimilliseen tuskaankin, Grönnit summaavat. Sen verran palkitsevia tarinoita ja kohtaloita on matkan varrelle kertynyt, että oma paikka on varmistunut.

– Tämä on juuri sitä, missä haluamme olla mukana. Elämän merkitys on siinä, että uskotaan Jumalaan ja autetaan lähimmäisiämme.

EUA FABRITIUS

Kerro mielipiteesi lehdestämme!

Jukka Kosonen

SEURAKUNTATERVEHDYKSEN lukijatutkimus on avattu verkossa osoitteessa: vastaa.innolink.fi/asiakkaat/seurakuntatervehdys

Kerro mielipiteesi muun muassa lehden sisällöstä, ulkoasusta ja aihepiireistä. Voit myös jättää meille oman juttuvinkiksi. Palautteesi ja odotuksesi ovat meille tärkeää tietoa, vaikka olisit satunnainen lehden selailija tai et koe kuuluvasi lehden lukijoihin juuri nyt. Linkki vastauslomakkeeseen on auki 25.1.–24.2.2023.

Kiitos antamastasi ajasta ja ajattelustasi!

Vaalivuosi Sammonlahdessa – ja muuallakin!

Sammonlahden seurakunnassa on erikoinen kevätkä. Seurakunnassa toimitetaan kahdet omat vaalit ja lisäksi kirkkoherra ja seurakuntasihtööri hoitavat vielä kolmannetkin, eli rovastikunnittain toimitettavat piispanvaalit. Vaalikevään täydentävät kaikille kuuluvat eduskuntavaalit, joiden varsinainen vaalipäivä on palmusunnuntai, 2. huhtikuuta.

Sammonlahdessa jouduttiin erikoisen tilanteen eteen, kun syksyn seurakuntavaaleissa ei löytynyt riittävästi ehdokkaita seurakuntaneuvostoon. Nyt tilanne on ratkennut siten, että uusintavaaleja varten jätettiin yksi lista, jossa on kaksitoista varsinaiseksi jäseneksi ja kaksi varajäseneksi ehdolle asettanututta. Näin vaalista muodostui sopuvaali, eli kaikki neljätoista tulevat valituiksi ilman äänestystä. Sammonlahden vaalilautakunnalle tämä merkitsi helpotusta; saadaan toimintakykyinen seurakuntaneuvosto

ja säästytään tässä tapauksessa turhalta äänestysruletilta. Uusi seurakuntaneuvosto aloittaa toukokuun alussa, jonne asti jatkaa entinen.

Sammonlahden seurakunnassa on käynnissä myös kirkkoheraan vaali. Kirkkoherra, lääninrovasti Juha Eklund siirtyy lähes neljäkymmenen virkavuoden jälkeen ”eläkeukkojen” joukkoon 1.8. alkaen. Kirkkoherran virkaa haki kuusi henkilöä; **Johanna Björkholm-Kallio, Maarit Hirvi, Pirkko Hänninen, Mathias Junnell, Sari Kosonen ja Pasi Riepponen**. Vaaliprosessin edetessä virkaa hakeneet esittelään niin netin välityksellä kuin kasvokkain seurakunnallekin. Vaali on niin sanottu välillinen vaali, eli sen toimittavat seurakuntaneuvoston jäsenet. Vaalissa on tarkoitus käyttää myös ulkopuolista henkilöarviointia. Valinnan on tarkoitus olla selvillä kevään aikana.

Kolmas kevään kirkollinen vaali on Mikkelin hiippakunnan piispan vaali. Nykyinen piis-

pamme **Seppo Häkkinen** siirtyy eläkkeelle 1.9. alkaen ja uuden piispan virkaan vihkiminen on suunniteltu tapahtuvaksi 3.9. Piispan vaalissa äänestävät hiippakunnan papit ja vastaava määrä seurakuntien luottamuselimien valitsemaa maallikkovälisijöitä. Yhteensä äänioikeutettuja on noin 1100. Tätä kirjoitettaessa ehdokkaaksi suostumuksensa antaneita on neljä: kirkkoneuvos **Pekka Huokuna**, kirkkoherra **Sammeli Juntunen**, kirkkoherra **Mari Parkkinen** ja kenttäpiispa **Pekka Särkiö**. Valitsijayhdistyksillä on aikaa asettaa ehdokkaita maaliskuun loppuun. Ensimmäinen vaalipäivä on 25.5 ja tarvittaessa toinen kierros kahden eniten ääniä saaneen välillä 16.6. Viimeistään juhannuksena on uuden piispamme nimi tiedossa.

Vaalien tuomaa väriä ja vipinää on siis luvassa!

JUHA EKLUND
lääninrovasti, Sammonlahden seurakunnan kirkkoherra

SEURAKUNTAYHTYMÄ VUOKRAA MAA-ALUEITAAN AURINKOVOIMAHANKKEELLE

LAPPEENRANNAN seurakuntayhtymä päätti maan vuokraamisesta Huuhansuo-Suurisuo alueelta aurinkovoimahankeksi.

Lappeenrannan seurakuntayhtymän yhteinen kirkkovaletuusto hyväksyi 25.1.2023 kokouksessaan maa-alueidensa vuokraamisen aurinkovoimahankeelle Huuhansuo-Suurisuo alueelta, yhteensä noin 135 ha. Vuokralaisena on Etec Automation Oy ja hankkeen ra-

hoittajana Taaleri Oy.

– Olimme yllättyneitä, kun meihin otettiin yhteyttä, kun tarkoin tutkittuamme päädyimme esittämään yhteiselle kirkkovaletuustolle maa-alueiden vuokraamista kyseiselle hankkeelle. Katsomme, että hanke on koko maakunnan kannalta hyvä, talousjohtaja **Kari Virtanen** toteaa.

Etec Automation Oy:llä on useita vastaavia hankkeita menässä. Tämä kyseinen Lappeenrannan hanke olisi näistä suurin, hankesuunnitelmaltaan kaikkiaan 900 ha. Jos hanke toteutuu suunnitellusti, hanke olisi Euroopan suurin aurinkovoimala-alue.

Alueella on paitsi seurakuntayhtymän, myös Lappeenrannan kaupungin sekä yksityisten maanomistajien maita.

Seurakuntayhtymän rooli hankkeessa on puhtaasti maanomistajan eli vuokranantajan rooli.

– Olemme kuitenkin iloisia, että voimme olla omalta osaltamme mahdollistamassa puhtaan energian tuottamista ja olla näin tukemassa tulevaisuuden energiaratkaisuja, Virtanen sanoo.

Lappeenrannan seurakuntayhtymä on pyrkinyt toiminoissaan huomioimaan ympäristönäkökulmat. Seurakuntayhtymällä on kirkon ympäristödiplomi ja sen käyttämä kaukolämpö on vihreää kaukolämpöä.

Virtanen katsookin, että vuokraamalla maata vihreän energian tuotantoon tukee hyvin seurakuntayhtymän ympäristöstrategiaa.

Lisätietoja:
Talousjohtaja Kari Virtanen,
040-3126200,
kari.virtanen@evl.fi ja
kiinteistöpäällikkö Jarmo Turunen,
040-312622,
jarmo.turunen@evl.fi

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 29.3. ES Keskiviikon välissä pääsisäishein.

Voit lähettää palautetta, juttuideitoita ja materiaali ehdotuksia lukijanpalstalle 6.3. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajan-kohtaiset blogimme ja uutisemme.

Paista talven jatkoa!

Kimmo Frosti

Vuoden 2022 jouluseimi eli Eiskrippe Itä-vallan Grazissa.

Atso Suopanki

Kimmo Frosti pyrkii tutustumaan työmatkoillaan paikallisiin kirkkoihin.

AAMUKAHVILLA

Huurteinen seikkailu

Jää- ja hiekkaveistokset vievät Frostiartin Kimmo Frostia ympäri maailmaa.

Joutsenolaissyntyisen **Kimmo Frostin**, 53, innostus veistämiseen lähti lapsuudesta, kun hän teki isänsä ja siskonsa kanssa lumesta muun muassa lumiukkoja, shakkinappuloita ja hevosia.

Kiitettävän kuvaamataidon arvostuksen lisäksi hänellä oli aina hyvä muisti ja kolmiulotteinen mielikuvitus, kyky nähdä esineitä, kuten suunnittelemaan veistoksia elävästi edessään.

— Olen kuin muutaman metrin päässä siitä ja voin zoomata, kääntää ja katsoa, millaiselta pohja näyttäisi.

Nuorena hän kävi maatalousnäyttelyssä, jossa joku teki moottorisahalla puuveistoksia.

— Kysyin, saanko tehdä samanlaisen ja hän sanoi, että kopioi niin paljon kuin kerkeät. Menin kotiin ja tein muutamia lintuja ja karhuja.

Frosti ymmärsi mielikuvituksen harvinaislaatuisuuden vasta lähempänä kolmeakymmentä ikävuotta.

— Luulin silloin nuorena, että kaikilla muilla on samanlainen kyky, eihän tässä ole mitään. Ne eivät vain viitsi tehdä mitään veistoksia.

Hänen vanhempansa olivat maanviljelijöitä ja perhe asui Nevalan kylässä niin lähellä Konnunsuon vankilaa, että pojalla oli siihen näköala huoneensa ikkunasta.

— Ihan pienenä vanki oli karannut ja olin lähtenyt etsimään sitä. Sitten etsittiin minua seuraavaksi.

Hän meni kymppiluokalla harjoitteluun paikalliseen K-kaup-

paan, missä hänet lopulta koulutettiin lihamestariksi.

— Sanottiin, että tuu tänne työharjoitteluun, tuu lauantaisinkin, tuu kesälomalla ja jäätkö vakituisesti.

Hän palasi kauppaan töihin suoritettuaan asepalveluksen. Kun aikuiskoulutuskeskus järjesti vuonna -98 Lapin Pellossa vuoden mittaisen, jäänveistoon keskittyvän matkailu- ja ohjelmapalvelukoulutuksen, hän tarttui tilaisuuteen.

”Luulin nuorena, että kaikilla muilla on samanlainen kyky.”

KIMMO FROSTI

— Oltuani Lapissa viikon tunti, että silmät aukesivat ja näkökenttä laajeni valtavasti.

Alaskasta tullut opettaja kertoi tuntevansa kanadalaisen, joka tekee työkseen puuveistoksia kesällä ja jääveistoksia talvella.

— Ajattelin, että tuohan olisi kova homma, jos tästä joku maksaisikin vielä.

Menestystä

Frosti pääsi tositoimiin jo koulutuksen yhteydessä. Ensimmäisellä, Tornion Kaupunginhotellin tilaamalla jäänveistokeikalla tehtiin pilkkikilpailuun lohta pitelevä kalamies Tornionjoen jäälle.

Koulutuksen jälkeen hän teki jäänveistoa kaverinsa firmassa ja kiersi ystävien kanssa jääveistokilpailuissa muun muassa Alas-

kassa. Vuonna 2000 hän perusti Frostiartin toiminimenä.

— Vuosia myöhemmin minulle tuli yhtiökumppani ja se muutettiin osakeyhtiöksi. Nyt se on jälleen kokonaan minun omistuksessa.

Frostilla on Facebookissa satoja veistäjäkavereita, joille hän tarjoaa toisinaan töitä. Enimmillään yhdellä viikon, parin työkeikalla on ollut noin 25 työntekijää. Hänelle on tärkeää, että veistäjät pysyvät tyytyväisinä.

— Se on aina ollut minulle se päällimmäinen juttu, että veistäjille maksetaan aina se mitä on sovittu ja heistä pidetään niin hyvää huolta, että he tulevat varmasti uudestaan ja maine pysyy. Tämä on onneksi onnistunut. Joskus jopa oma palkka on jäänyt pois sen takia, että saa ihan varmasti kaikille maksettua.

Frosti on tehnyt keikkoja ympäri maailmaa ja menestynyt veistokilpailuissa, joissa hän on ystävystynyt maailmanmestarienkin kanssa.

— Joskus vuosia sitten minulla oli 200 matkapäivää vuodessa. Silloin en sanonut ei mihinkään ja kiertelin Eurooppaa ja Amerikkaa.

Hän on ollut tekemässä 18 vuoden ajan Itävallan Grazissa jouluseimiveistosta, jossa nähdään itämaan tietäjät, Joosef, Maria ja Jeesus-lapsi. Hahmoja tehdään neljä sarjaa ja ne uusietaan joka perjantai joulua kohti.

— Se on minulle sekä henkisesti että taloudellisesti tärkeimpiä juttuja. Se on heillekin kova juttu: kun Frosti tulee pohjoisesta, niin samalla tulevat kylmät

ilmatkin ja 1. adventiksi on aina se veistos.

Lappeenrannassa hän on vastannut seurakuntayhtymän lumikirkosta ja kaupungin hiekkalinasta. Hiekanveistoympyröihin hän päätyi veistäjäpariskunnan kautta, jotka olivat vuonna -98 tekemässä Varkauteen Suomen suurinta hiekkalinnaa. He opettivat seuraavana kesänä Frostille hiekanveistoa ja ottivat tämän mukaan Belgiaan. Siellä hän oli mukana pari-kolme viikkoa vuodessa monivuotisessa projektissa, jossa tehtiin eri teemoilla hiekkaveistoksia noin kuuden jalkapallokentän kokoiselle alueelle. Hän sai runsaasti oppia, kokemusta ja hiekanveistäjäkavereita. Tämä johti Lappeenrannan hiekkalinan syntyyn.

— Kun Lappeenrannan matkamessuilta kysyttiin, tekisinkö heille jääveistoksia, sanoin että ei kun ajattelin tehdä teille hiekkaveistoksia.

Hän ei ole ollut tekemässä hiekkalinnaa enää kolmena viime vuonna.

— Kun työsopimus kaupungin kanssa päättyi sanoin kaverille, että olisikohan se sinun vuorosi tehdä.

Työt mielessä

Suurten projektien lisäksi Frosti hoitaa pienempiä yritystapah-tumia, joista suurin osa sijoittuu Helsinkiin.

— Se on se meidän varsinainen leipämme. Välillä tehdään iso jääseinä, jossa on joku hashtag. Välillä tehdään ihan pieniin juhliin joku veistos. Pieniä keikkoja oli aikaisemmin paljonkin. Nyt se on kääntynyt siihen, että tehdään harvemmin, mutta isompia.

Töissä käytettävien koneiden tärinä on vuosien saatossa tehnyt hallaa miehen käsille, jonka vuoksi hän keskittyy nykyään projektien suunnitteluun ja johtamiseen.

— Hauskinta työssä onkin se aikatauluttaminen ja rekkareit-tien miettiminen. Niin kauan kuin

aivot toimivat, tätä työtä voi jatkaa.

Työasiat eivät sula pois miehen mielestä päivän päätteeksi.

— Suunnittelen ja mietin niitä käytännössä lähes koko ajan. Eli nyt kun olen menossa vesijump-paan, siinä on puoli tuntia aikaa miettiä joitain yksityiskohtia. Säästän jotain mietittävää sellaiseen hetkeen.

”Niin kauan kuin aivot toimivat, tätä työtä voi jatkaa.”

KIMMO FROSTI

Kesällä hän harrastaa sähköpotkulautailua metsäpoluilla.

— Laudassani on ilmakumirenkaat. Ajelin sillä viime kesänä tuhat kilometriä Lappeenrannassa.

Hän on kiinnostunut historiasta ja kirkkoarkkitehtuurista. Ollessaan sairaalassa aivokalvontulehduksen vuoksi hoitaja suositteli hänelle historiallista romaania Santa Maria del Marin kirkosta.

— Luin sen ja parin vuoden päästä menin Barcelonaan katso-maan kirkkoa.

Frostille on tärkeää keksiä työssään uusia asioita, joista in-nostua.

— Eilen minulle tuli yksi hui-kea, iso juttu mieleen. Siitä ei voi sanoa vielä mitään, mutta tavoitteena olisi päästä maailman uuti-siin, eikä vain Suomen.

Hän on onnekas saadessaan tehdä työtä, johon suhtautuu in-tohimoisesti.

— Aika käsittämätöntä, että poika jostakin Joutsenon Nevalasta Konnunsuon vankilan näköalalla pyörii nyt täällä maail-malla ja tuntee kaikki maailman-mestarit.